


Hector Sclanovius

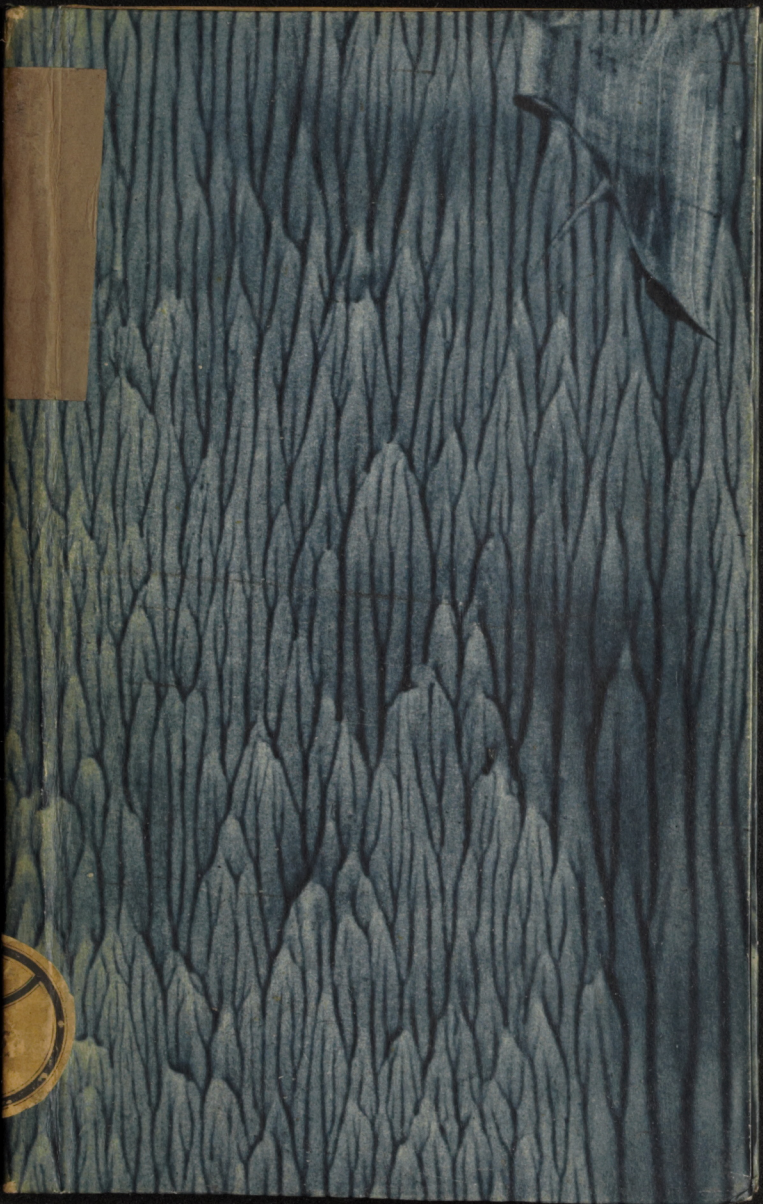
**Diaskepsis Anatomica Patavina, De Vasis Umbilicalibus Et Secundinis, una cum  
Prosthk Therapeutik, Secundinarum retentarum**

[Frankfurt, Main]: Collegium Musarum Palthenianum, 1608

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn796629927>

Druck Freier  Zugang





Universitäts  
Bibliothek  
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de/rostdok/ppn796629927/phys\\_0001](http://purl.uni-rostock.de/rostdok/ppn796629927/phys_0001)

DFG



*Ms. 3355.*





ΔΙ  
ΑΝ

ΔΙΑ  
ΛΙ

ΝΗ

ΔΕ

ΑΡΧΕ  
Ρ

Coll

ΑΙΑΣΚΕΥΙΣ  
ANATOMICA  
PATAVINA,  
DE  
DYSIS UMBILICA-  
LIBVS ET SECVNDINIS,

vnacum

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ,  
Secundinarum retentarum,

Cui accessit

TRACTATVS  
DE PARTV GABSHEIMENSE  
*monstroso nuper in lucem edito,*  
AVCTORE  
HECTORE SCLANOVIO  
Reip. Wormat. Doctore Medico.

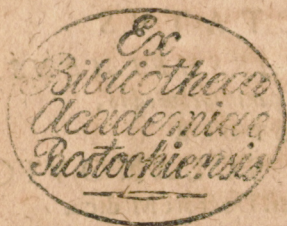


E Collegio Mularum Palcheniano,

ANNO M. DC. VIII.

*Mb - 3955.*





AMBR  
RVD  
VDIT  
ON RE  
TIA  
decre  
m

Al  
n hac  
pouet  
sed vera  
Strinz  
culiad  
enter ac  
tur: Ho  
miration  
non anim  
rationis ac  
no sit vel  
presjed

AMPLISSIMIS ET  
PRUDENTISSIMIS, E-  
RVDITIONE, VIRTUTE, NEC  
NON RERVM POLITICARVM EXPÉ-  
RIENTIA PRAESTANTISSIMIS TRE-  
decimviris, Imperialis Ciuitatis VVor-  
matiensis, Dominis suis ob-  
seruandissimis.

**I**nterrogatus aliquan-  
do Hermolaus Bar-  
barus, Viri Amplissimi  
& Prudentissimi, quid  
in hac mundana scena maxime  
putaret admirabile, non barbare,  
sed vt erat vir incomparabilis do-  
ctrinae, nihil non cognitionis sui se-  
culi ad antiquitatem referens, sci-  
enter admodum respondisse fer-  
tur: Hominem omnem plane ad-  
mirationis captū excedere, vt qui  
non animalium modo princeps &  
rationis ac mentis splendore diui-  
no sit veluti naturae totius inter-  
pres, sed tanquā Protheus aut Cha-

scal. cz. 1577

f. 1.

A 2



maleon desultoria quadam potestate sese in quoduis subinde transformer. Cui confine illud est Hermetis Trismegisti, qui libro de voluntate Dei hominem miraculum magnum, animal honorandum, digniorem quodam scilicet spiritu concitus & interiore instructus scientia nuncupavit, cum in homine *μικροκόσμος* Dei simulacrum effulgeat: Quemadmodum enim in nummo charagma Caesaris, ita in homine conuiscitur charagma Dei & obsignatio, cuius manus fecerunt & plasma verunt ex terræ luto Protoplasten Adamum, cui postmodum, cessante creatione, *πλαστικὸν λόγον* in semine humano mihi latentem, ad propagandum, ne periret, genus humanum, indidit. Quocirca mirari succurrit quorundam parum perspicacem, parumque excusam, imo verius oscitantem prudentiam, qui eximiam hominis amplitudinem in lprosum suspicientes, nec artificis statera sed trutina examinantes

Error detestandus de fortuita hominis generatione.

populari

populari, eius productionem & initialem originem, incertis fortunæ flatibus mandare nil sunt veriti. Phœnicum siquidem & Ægyptiorum Theologia, casu homines, ac reliqua animantium genera prorepisse e terra asseuerabat, nullum inter rationalem animam & irrationalem substantiam interstitium opinata, quod ipsum nec Euripidi, Anaxagoræ confectatori, nec non Archelao Physico displicuisse videtur. Quibus ad stipulatur Auicenna, vir alias subacti ingenii, libro de Diluviis, dum ait: Post immensas terrarum inundationes, humano semine nullo, tabidis tantum cadaveribus, semini ubertatem præstare coelestium corporum influenza, hominem & solere, & posse repari, proinde colligit, non videri ad generationis necessitatem, partes requiri generationi dicatas. Quæ adstructio infauita, & veritatis nescia censeri debet: Sol & Homo, dicebat Aristoteles generā hominem,



# 6 P R Æ F A T I O.

non generatione æqui-uoca, sed  
vniuoca. Verum enimuero, in  
homine non fortuito, sed συζυγία  
maris & fœminæ mutua, genito,  
huiusque interiore fabrica, plu-  
rima se ingerunt, singulari digna  
admiratione, quæ singillatim accu-  
riose contenteque si quis exse-  
qui curet, vix reperietur finis vl-  
lus.

Assignarunt nonnulla Anato-  
mes Professores antiquiores, qui-  
bus recentiorum curiosa manus  
plurima adiecit, nec dubium est  
multa adhuc ab aliis intacta, ne-  
dum animaduersa intus in homi-  
ne latere, adeo abstrusa & recon-  
dita est corporis humani σύνθεσις.  
In qua cum præter cetera videam  
a paucissimis materiam secundi-  
narum vasorumque umbilicalium  
fuisse ventilatam, horis succisuiis  
in vireta & amœnitates eorun-  
dem exspatiari operæ pretium iudi-  
caui, in præsentem Διάμετρον omnis  
ἐμπόδιον referens.

Quam

# PRÆFATIO.

7

Quam *ἡδύτατον*, Viri Amplissimi & Prudentissimi, vobis inscribendam esse mecum constitui, non ut contra nocturnos oculos, & frontes obduratas, nec non invidorum calumnias me tueamini: invidiam enim, quæ felicitatis comes est, nil vereor, nec deprecor, probe perspectum habens, pro Medicina loquentem multos habere iudices: ita alter in alterius liuet & grassatur ingenium, quorum tamen conatus æque ut Vulpium gannitus, aut anserum sibila, nihil expauescam, sed eandem vna cum tractatu de Partu Gabsheimense Monstroso, nuper in lucem edito, gratitudinis ergo, ceu memoriz *κεμήλιον*, quod in Vestrorum Medicorum collegium, ante quadriennium me gratiose recepistis, in eoque defendistis, offero, dico, consecro, Thura non habent, qui mola salsa litant.

Δ Δ



3 P R Æ F A T I O .

Deuster Opt. Max. vos omnes ordinis senatorii viros apprime conspicuos, protegat, & ad Nestoris annos feliciter perducatur. Dabam VVormatii ex Musæo meo anno millesimo sexcentesimo septimo, pridie D. Apostoli Matthiæ, quod Carolus V. Romanorum Imperator Inuietiff. Gandavi anno millesimo quingentesimo in hanc lucem genitus est. Valete.

Vestra Reipublicæ

Medicus additiff.

Hector Sclanouiüs D.

AVCTOR CANDIDO LECTORI.

**H**abes, candide Lector, *Disertus* *Av* Anatomie, perbreuem, haud in-  
frugiferam de Vasis Umbilicalibus &  
Secundinis, quam eo lubentius pro viri-  
li mea concinnavi, cum paucissimi de  
hac materia scriptores exsint. Vnicum  
novi Arantium Anatomicum Bono-  
niensem, qui libellum conscripsit de hu-  
mano fœtu, in quo nonnulla, pace tanti  
viri, cum aulicâ pugnacia tradit.  
Haud parum me iuvit, fateor, ipsa inspe-  
ctio Anatomica, tam brutorum, quam  
humanorum corporum, quæ mihi supe-  
rioribus annis contigit in augusto ro-  
tundog, Venetorum Musæo, ubi Erida-  
nus in mare Adriaticum sese exonerat,  
administrante illam Hieron. Fabritio  
ab Aquapendente, Anatomico huius se-  
culi consummatissimo, maxime in histo-  
ria Cotyledonum. Reliqua prodire ex  
mea Republica literaria, quæ si Lectori  
acceptabilia erunt, ad maiora stimulum  
mihi excitabunt. Interim vale & his  
fruere.



# ELENCHVS CON- TENTORVM.

**CAP. 1.** *De Methodo huius s[er]monis.*  
2. *De Historia vasorum umbilicalium.*

3. *De actionibus & utilitatibus horum vasorum.*

**Probl. 1.** *De situ umbilici.*

2. *De exortu vasorum umbilicalium.*

3. *Quæ sit vrachi utilitas in foetu humano?*

4. *Cur vasa umbilicalia sint contorta & num contorsio sanguinis impediatur transitum?*

**CAP. 4.** *De Historia Secundinarum.*

5. *De actionibus & utilitatibus Secundinarum.*

**Probl.** *De infantium recens natorum genitalia & laqueo.*

**CAP. 6.** *De Coryledonibus.*

7. *De utilitatibus Coryledonum.*

**Prob. emata aliquot de Coryledonibus.**

**CAP. 8.** *Continet de gignendis & de gignendis Secundinarum retentionem.*

PRAE-

**PRAEFATIO CVM**  
**APOLOGIA IN NA-**  
*turae calumniatores.*

**N**ON MINUS animalium  
 omnium, quotquot in  
 orbe sunt, esse praestan-  
 tissimū, & sacrae & pro-  
 fanæ testantur literæ. Nam cum  
 DEVS IN TRINITATE VNUS cetera ani-  
 mantia ad partem abiceret,  
*Os homini sublime dedit, cælumq; tueri* Ouid, l.  
*iussit, & erectos ad sidera tollere vultus.* Mictam.  
 Sunt tamen qui inique æstimantes  
 de natura humana, calumniis &  
 denique theon no illam arroderet nō  
 erubescunt, ex quorum censu est  
*Democritus*, cuius fontibus hortu-  
 los suos quoque irrigauit *Epicurus*,  
 qui naturam, vt nouerant sœuam  
 & iniustam calumniantur, quod  
 hominem animal, *ut Plinius verbis*  
*utitur*, ceteris imperaturum in die  
 natali nudum & inermem ex tepi-  
 do matris utero in gelidam humū  
 abiciat, vinculis, quæ ne feras qui-



dem inter nos genitas excipiunt,  
per singulos artus vinctum in cu-  
nabula coniciat, vitamq; a vagitu  
& ploratu nos auspicari permittat,  
atque tandem veterum nouorum-  
que morborum phalangibus mi-  
serum hominē rursus penitus pes-  
funder. Tanti fuit apud antiquio-  
res momenti hæc opinio, vt etiam  
nōnulli in hæc proruperint verba:  
*Non nasci optimum, aut natum quam-  
citissime aboleri.* Apud Thraces ad-  
eo inoleuit, vt puerperia luctuosa,  
funera vero lætissima iudicarent,  
quod Archias Græco testatur Epi-  
grammate:

Οἱ μὲν γὰρ ζῶντες ἀεὶ παντὶ τῷ περὶ ὧν  
ἔς καὶ τοὶ δὲ κακῶν εὖ ἐν ἀκτὶ φθίμενοι.

Alii de natura conquerūtur, quod  
magnitudine corporis non æque-  
mus Elephātes, velocitate ceruos,  
leuitate aues, impetu tauros, quod  
solidior sit cutis beluis, decentior  
damis, densior visis, mollior fibris,  
quod sagacitate natium nos vin-  
cant canes, acie luminum aquilæ,  
perspi-

perspicacitate auditus vulpes & talpæ, perfectione gustus gallinæ, spatium ætatis corui, multa animalia nandi facilitate.

Nonnulli naturam accusant, quod formæ elegantia & venustate non omnes æqualiter condecorer, multiformes & monstiferas hominum effigies producat, gibbosos, strumotos, hiscos, mutulos generet.

Omaes hi profecto iniqui & rigorosi sunt ætimatores de natura humana peruersæ iudicâtes. Quos, vt Plato refelleret, naturæ gratias egisse fertur, quod homo natus esset, non belua, quod ipsum & Thaletem Milesium factitasse legimus. Galenus, vt horum errorem ostenderet, passim *in lib. de Vs. part.* sapientissimæ naturæ quamuis indoctæ in humani fœtus fabrica, opera admiratur & celebrat. Et quis non. Licet enim natura hominē in die natali nudum & inermem veluti naufragio eiectum in nudam pro-



duxerit humum, potuit tamen pro  
temporis & loci commoditate *ingenio* armari, *ratione* vestiri, qua vel  
sola *ratione* natura omnia bona,  
quæ brutis liberalius data videntur  
quam homini, affatim compensa-  
uit. Hinc recte Aristoteles dice-  
bat: *Qui hominem deteriori conditio-  
ne natum, quam cetera animantia tra-  
dunt, hi non recte sentiunt.* Et Græcus  
ille Philo Iudæus: *Pro omnibus, in-  
quit, brutorum donis RATIO homini  
data est, vltirix & præsul contra eos, qui  
in hominem aliquid moluntur.* Quid  
vero, inquit Cicero *lib. 1. de leg* ra-  
tione in homine diuinius? quæ  
cum adoleuerit, rite nominatur sa-  
pientia, cuius si homo fuerit com-  
pos, diuinitatis quoque particeps  
erit. Alios quod a tiner, qui de na-  
tura queruntur, quod in multis  
bruta animantia nos superent, au-  
diant hi Lactantium: *Si homini feri-  
nos, inquit dentes aut cornua, aut un-  
gulas, aut caudam, aut varii coloris pē-  
tes adadisset, quis non sentit, quam*  
*in ipso*

*corpore animal esset futurum, sicut bruta, si nuda & inermia fingerentur. Imo si Deus in ea forte conuerteret animalia, quorum sortem praeferunt sua, protinus profecto cupient remigrare magnisque clamoribus pristinam conditionem flagitabunt. Qua igitur est amentia ea praeferre, quæ si data sint, accipere detractes? Hactenus Lactantius. Euenit profecto illis ac lepori, qui a Ioue præter velocitatem calliditatem, nec non Vulpi, quæ præter calliditatem celeritatem quoque ab eodem petebat. Quibus Iupiter respondit: *Ab origine mundi e sinu liberalissimo singulis animantibus sua munera sumus elargiti, uni autem omnia dedisse, aliorum fuisset iniuria, quasi diceret Laurentius Abstemius, ex cuius Hecatomythio priore hæc mutuatus sum: Deum singulis sua munera ita equali lance distribuisse, ut quisque sorte sua contentus esse debeat. Qui vero naturam erroris insimulant, quasi monstra intendat, iniuriam faciunt. Naturæ**



finis propositus is est, vt semper generet, id quod melius est dicente Philosopho. Quod vero a scopo nonnunquã aberret, per accidens, vt in scholis loquuntur, fieri dicitur. Quisquis autem es deformis, ne doleas, quam multis enim formositas sæpe nocuerit, historis & exemplis manifestum fieri posset. Eleganter hoc nobis sub enygmate depingit Abstemius de arboribus pulcris & deformibus, &c. Hæc præfari volui.



ΔΙΑΣΚΕ-

# ΔΙΑΣΚΕΥΙΣ ANATOMICA,

DE VASIS VMBILICALIBVS  
& Secundinis fœtus humani.

DE METHODO HVIVS  
διὰ μέθόδου. CAP. I.



Vicunque feliciter & cum Tria Ana-  
fructu in studio Anatomico tomes re-  
versari cupit, TRIA, non quisita.

plura, non pauciora, secum  
perpendat necesse habet, iso-

είαν, ἐν ἐργείᾳ καὶ γήινῳ. Historia abs'oluitur  
ἀνατομῇ, id est d'ssectione, in qua a posteriori  
ea, quæ insunt, ut Temperamētum, quæ Con-  
sequuntur, & quæ Accidunt, πρὸς ὁλὴν ap-  
parent. Actio & V'sus perficitur Anatomico.

Dicebat enim Philosophus omne organum,  
ἢ ἕκαστον hoc est, gratia alicuius esse fabrica-  
tum. Hoc vero Gratiā alicuius est propter  
Actionem: Actio igitur illa est, in qua omnes  
ὁ πᾶσις diriguntur partes. Quæ sententia du-  
pliciter exponi potest, vel ut pars agat, vel ut  
commoditatem præstet & inserviat. Huius-  
modi Methodum exactissimam video ira-  
ditam & a Galeno & ab Aristotele, duobus  
illis omnium scientiarum luminibus, in quo-  
rum libris πρὸς τὴν Μικροκόσμου, seu humani

B



corporis fabrica nil aliud consideratur, quam  
 historia, actio & usus. Unde prima parti in  
 Aristotele respondent libri de historia anima-  
 lium. In Galeno libri novem de Anat. admi-  
 nistr. liber de dissectione Venarum & Arter-  
 iarum, de dissectione nervorum, libri sex de  
 Dissectione secundum Hippocratem, si exsta-  
 rent. Secunda parti, qua est de actione totius  
 organi in Philosopho respondent libri de Ani-  
 ma, de generatione. In Galeno libri tres de fa-  
 cultatibus naturalibus, de placitis Hippoc. &  
 Platon. de motu musculorum, de motu thora-  
 cis, de pulsibus, de respiratione, de voce, si ex-  
 staret. Ultima parti, qua est de utilitate, in  
 Aristot. respondent libri de partibus anima-  
 lium. In Galeno magnum illud opus de funa-  
 mentis, seu usu partium, de usu pulsuum, de  
 usu respirationis. Hanc Methodum artificio-  
 sissimam pauci ex Neotericis sunt assequuti,  
 inter quos est Hieronymus Capivaccus, qui,  
 licet in lumine Methodi Anatomica se omnium  
 minimum aestimet, artificium tamen hoc Me-  
 thodicum adhibuit, dum ait, ad Anatomicum  
 pertinere differentiam lanii, non modo circa  
 Dissectionem versari, verum etiam circa actio-  
 nes & usus. Hac Methodo annuatim uti so-  
 let Hieronymus Fabricius ab Aquapendente  
 Professor Patavini Gymnasii supraordina-  
 rius, quem titulum haud ita pridem Respubl.  
 Veneta ipsi donavit, eo quod per octo iustra,  
 Ana-

*Anatomen maxima cum laude in theatro  
Patauino exercuerit. Hac igitur utar &  
ego in presenti διακρίσει, insertis nonnullis pro-  
blematibus, ab historia vasorum umbilica-  
lium exorsurus.*

DE HISTORIA VASORVM  
umbilicalium. CAP. II.

**V**asa dicuntur Umbilicalia, non quod ab Ratio no-  
umbilico ortus sunt trahant principium, minis.  
quod vocant *ὑπερώς*, sed quod per umbilicum  
distribuantur, quod vocant principium *ὑπὸν-  
ώς*. De principio *ὑπερώς* magna Dd. est con-  
trouersia. Sunt qui e vasis vteri originem ha-  
bere asserunt: Hi rem acu non tangunt. Re-  
ctius sentiunt, qui cum Gal. li. 6. de placit. Hip.  
& Plat. a foetu ipso deriuant, hoc est, venam  
umbilicalem a vena maxima, arterias a ra-  
mis *ῥιακίς* Aorta descendentes, vrachon &  
fundo vesicae, e quo instar ligamenti ad umbili-  
cum inter arterias umbilicales defertur. Di-  
gnum vero consideratione est, quod Galenus Observatio  
lib. 15. de vs. part. cap. 4. in his vasis obseruauit,  
scilicet eo minora esse, quo magis ab umbilico  
sunt remota, eo maiora, quo magis ad umbili-  
cum accedant, circa umbilicum esse maxima.  
De numero horum vasorum non omnium est Controuersia de nu-  
mero.  
eadem opinio. Sunt qui *ἡεαχὼν*, id est, vrina-  
culum e numero vasorum excludunt, tria  
sunttaxat constituentes, venam umbilicalem,



Opinio  
Arantii.

Opinio  
aliorum.

arteriasq<sup>3</sup> duas, e quorum censu est Arantius  
Anatomicus Bononiensis. Sane &egχδς in hu-  
mano fœtu adeo est exiguus, ut ferme conspe-  
ctum, nisi lyncus sit, fugiat: Hinc vir tantus  
existimauit, humanum fœtum &egχδς desti-  
tuit, & reddere urinam per pudendum. Sunt  
qui numero quinque constituunt, eo quod du-  
plicem obseruârint venam umbilicalem. Alii  
quatuor assignant. Facili negotio hi possunt  
conciliari. Dua sunt venæ eaque albidiores,  
duæ arteriæ, eaq<sup>3</sup> rubicundiores, nullis diuer-  
si generis inter se commistis, sed venis semper  
cum venis, arteriis cum arteriis coeuntibus:  
& &egχδς vas quintum omnium rubicundis-  
simum, in medio horum vasorū consistens: hac  
ratione erunt quinq<sup>3</sup>. Quia autem vena um-  
bilicalis circa ortus sui principium unica ex-  
sistat, licet post umbilici transitum in duos ab-  
eat ramos, hinc nonnulli quatuor tantum re-  
censent. Exoritur vena umbilicalis Embrii  
nutricula ex parte sinistra hepatis, non ex venis  
Mesaraicis, quod verū est in canibus, quibus  
tres insunt venæ umbilicales, quæ ū una ori-  
tur a tectore, reliquæ duæ ex lactibus. Arteriæ  
verò umbilicales, quæ nō coeunt, sed diuisæ ma-  
nent, neq<sup>3</sup> recta ex sinistro cordis ventriculo;  
enim enim hic a posita umbilici longissime sit  
dissius, nō erat tutum eas solas, veluti penden-  
tes tanto itinere committere, neq<sup>3</sup> recta ex ar-  
teria spina incumbente, præterquā quod enim  
hoc

hoc itinere in nullo instrumento conquirere poterant, locus hic ab intestinis & renibus iam diu occupatus erat. sed deorsum ex ramis magna arteria iliaca originem trahunt, in quo itinere vesicam conscendunt, cui vinculo quodam membranaceo in utroque latere annectuntur. Οἷα γὰρ, ut dictum est, fundo vesicae exoritur tendit ad umbilicum, extra tamen infantis corpus nullum huius vasis vel potius ligamenti vestigium per umbilicale intestinum progreditur. Falluntur ergo qui ἡγερχὸν in Allantoida terminari asserunt (si sermo fiat de humano foetu) ut eo urinam infantis deponat, neque enim tegitur foetus humanus hac membrana, quam Allantoida vocant. Pro coronide observandum vasa hec circa umbilicum quodammodo esse contorta, ubi nodos quosdam cinguli Franciscani nodis similes efficiunt, ex quibus obstetrices, quae Medice ipsa quoque, si diis placeat, videri volunt, foetus multipliciter tanquam ex tripode pronunciant. Vasis externe πάλαι γὰρ δὲ adheret pellicula quaedam tenuis & mucosa. Plura qui desiderat, legat cap. 4. lib. 15. de us. part. in Galeno.

Error nonnullorum circa ἡγερχὸν.

Observatio.

## DE ACTIONIBVS ET utilitatibus vasorum umbilicalium. CAP. III.

**O**Mne organum, alicuius gratia esse factum c. a. cum Philosopho dicebamus. Ergo &

B 3

Actio & usus vasorum umbilicalium.



A simili.

Explo-  
ditur  
opinio De-  
mocriti de  
nutrimēto  
fœtus per  
os.

vasa umbilicalia, vel actionem vel utilitatem corpori præstabunt. Hæc vero est, ut fœtus in utero materno adhuc inclusus nutriatur. Sicut enim semen in terram projectum primo a semetipso initium trunci simulq; radicem producit, ut postea per radices truncus nutriri possit, ita in hac nostrafiguratione primam dum reliqua partes formantur, simul etiam ductus umbilicalis producit, quo fœtus nutriri & augeri debebat. Vena itaque umbilicales in fœtu sunt necessaria, ut comportent sanguinem pro sui nutritione, arteria, ut spiritum communificent. De vrachi vilitate dicetur inferius in Probl. Ex hisce abunde liquet fœtum utero adhuc inclusum per umbilicum alimentum attrahere. Faceat ergo opinio Democriti & Epicuri, dum fœtum in utero per os alimentum attrahere assererent, nixi duabus rationibus. I. Quia in lucem editi mammillas quamprimum ore conquirant, nam & intra matricem papillas quasdam esse aiunt, e quorum foraminibus alimentum ducunt. II. Quia nati celerrime ventrem exonerant. Verum quæ in lucem editus infans statim per aluum extrudit primæ coctionis excrementa non sunt, sed impurioris & crassioris sanguinis recrementa. Sugit vero infans non a consuetudine, sed a natura indocta ita doctus. Cui accedit & illud Philosophi 2. de generat. animal. Quomodo possibile est, ut puer sugat labiis  
ex utero

ex utero, cum sit inclusus istis membranis. *Inst. 22*  
 Multis negotium fecit locus Hippoc. libr. de Hippoc.  
 carnibus, quem librum alii, ut *Marsilius*  
*Cagnatus Medicus Romanus* refert, inscri-  
 bunt de Principiis, ubi inquit: Puerum in u-  
 tero comprimentem labia ex utero matris su-  
 gere. Profecto hic locus a sapientia magni  
 Hippocratis videtur alienissimus, adeo ut a-  
 pud multos despectum auctoris pariat. Non-  
 nulli ipsum saluant, dicentes, Hippocratis se-  
 culo rudem adhuc, nec dum satis explora-  
 tam fuisse anatomes cognitionem, quod Gale-  
 nus aliquoties de Dioele, Praxagora, Philo-  
 timo dicere solitus est. Absit tantum virum,  
 de quo *Macrobius* aliquando dicebat, quod  
 nec falli, nec fallere unquam potuerit, de  
 quo *Poetus* ad *Artaxerxem* scribebat, quod  
 a diis ortum haberet, hac ex mente propria  
 dixisse. Rectius sentiunt, qui hunc Hipp. tex-  
 tum genuinum esse negant, asserentes a quo-  
 dam interprete fuisse interiectum, ut liber  
 maiorem excresceret in magnitudinem. Qui-  
 bus eo libentius adstipulor, quia liquido con-  
 stat ex censura illa de operibus Hippocratis  
 nuper Venetiis edita, cuius auctor *Hierony-  
 mus* statuit Mercuriale librum de Car-  
 nibus inter spurios Hipp. libros, genuinis inter-  
 mistos esse referendum. Alii item hanc diri-  
 menies, locum loco, auctoritatem auctoritati  
 opponunt ex lib. de natura pueri, ubi Hippoc.

Solutio  
prior.

Solutio  
posterior.





oritur dubitatio non contemnenda. Si enim v-  
 si destituantur, frustra aliquid natura fecisse  
 videtur, aut si saltem sunt funiculi, dicitur  
 a q<sup>3</sup> edo quia vita carebunt, tandemq<sup>3</sup> interi-  
 zui erunt obnoxii. Saluo interim existere cor-  
 pore. Pro cuius difficultatis solutione dicendū. Sol.

Vnius rei plures esse fines sed subordinatos.

Hac vasa mira vterum laetantia usum præ-  
 stitute foetui pernecessarium, extra uterum  
 alium a natura acquisivere finem homini con-  
 convenientem. Hic vero est, ut vena umbilicalis  
 attoliat quodammodo ipsum iecur, trahendo  
 deorsum quo minus a Diaphragmate suppri-  
 matur: arterie vero vesicam quodammodo ad  
 latera trahunt. Cui sane solutioni adstipula-

tur. quod subtiliss. Scaliger exer. 246. sect. 2. de Histor. de  
 grassatorum supplicio apud Egyptios com- modo sup-  
 memorat. Apud Egyptios, inquit, hodie gras- plicii apud  
 satores & rebelles pro supplicio viros exui co- Egyptios.

rio, eos ita demum, diu magno cum cruciatu  
 vivere, si carnifex umbilicum ferro non at-  
 tingat, eo acto illico expirare. Rationem hu-  
 ius existimo. mori hos non tantum propter do-  
 lorem, sanguinisque a  $\mu\alpha\phi\phi\acute{\alpha}\gamma\iota\alpha\nu$ , verum po-  
 tius, quia soluta vena umbilicali premitur  
 Diaphragma, & sic homo suffocatur.

### PROBLEMA I.

Utrum umbilicus situm habeat in  
 medio corporis.

Nolo ex hac quaestione reportare id, quod

B 5



l. 15. de Vl.  
p. c. 4.

Opinio au-  
toris.

hand ita pridem Medico cuidam contigit  
disputanti de situ cordis. Galenus & Aristoteles  
umbilicum in centro corporis collocarunt.  
Vesalius contra hos disputavit. Realdus  
lib. 11. c. 16. Vesalii rationes appellat frivolas.  
Existimat Columbus ideo mediam corporis  
occupare partem, quod in utero matris lati-  
tantes per eundem commodius nutriamur per  
eundemque recrementa reddamus, vel ut alii  
dicunt, quod sanguis ingrediens futurum  
fœtus alimentum possit omnes partes itas a-  
qualiter nutrire, cum ab omnibus aqualiter  
distet. Nos umbilicum medium obtinere ab-  
dominis, nequaquam vero medium co-  
poris assenserant dicimus. At idē is has est, quo-  
niam in prima nutritione, fœtus quantitas &  
partium magnitudo supra umbilicum est de-  
cuplo maior magnitudine earum, quæ sub ipso  
locantur. In recenter vero nato est quadruplo  
maior, quod inde constat, quia si infantem um-  
bilico apprehendamus, sursumque velut in æ-  
quilibrio tollamus, pars supra umbilicum in-  
signiter parti inferiori præponderat, quod Le-  
beride cecior manibus saltem contrectare po-  
terit. Medium vero corporis Mathematicum  
in longitudinem observaturi, beneficio  
circini facillime experiri poterunt, initio a  
frontis cacumine facto. Cum enim non unius-  
cuiusque corporis sit eadem dimensio, nec de  
singulis unum idemque esto iudicium, in qui-  
busdam

busdam ter terni sufficiunt circini, in aliis decem: In Canopa pauciores, in Gabbara plures requiruntur.

## PROBLEMA II.

Vnde Vasa umbilicalia ortus sui  
trahant initium?

**D**ifficilis hæc est questio. Num scilicet foetus in se principium horum vasorum habeat umbilicalium, an vero a pregnantis matrice accipiat. Nonnulli ex dissectionis Professoribus e pregnantis utero originem habere contendunt: Et ut huic opinioni patrocinium addant, Galenum eiusdem sententia auctorem statuunt eo, quod in libro de dissect. Veneris habet. Vasi, quod in chorio est, facit initium finis illius, quod in matricem emersit, ut duo hæc unum quis dicere possit, oribus enim uniuntur, atque alterum ab altero, vena inquam a vena sanguinem, arteria ab arteria spiritum haurit. In libro vero 15. de Vsp. cap. 4. In singulis vasorum orificiis, quæ intrinsecus in matricem pertinent, quo tempore utero geritur, aliud vas gignitur, arteria quidem in arteriæ, vena in vena orificio, &c. Alii aliter sentiunt & rectius, principium horum vasorum non in pregnantis utero, sed in foetu ipso querentes, ut supra ca. 2. fuit conclusum. Ex horum censu est Archangelus Piccolthom. anat. prælect. lect. 10. Andreas Laurentius, l. 2. contron. Anat. Quest. 20.

Consi-

Opinio  
prior Pinæi  
& aliorum.

Opinio po-  
sterior.



Expl. locus  
Gall. de  
diff. veteri.

Explic. lo-  
cus ex 15. de  
Vf. p. c. 4.

Rationes  
Galen.

Consimilis opinionis fuisse Galenum, liquide  
apparet librum sextum de Plat. & Hip. decre-  
tis legenti, adeo ut demirari satis nequeam il-  
los, qui tantum virum in contrariam pertra-  
here sententiam conantur. Quantum enim ad  
locum illum ex lib. de diffet. Vteri. Galenus i-  
bi liberius & more vulgi, principium & finem  
sepe confundenis, non autem ex propria locu-  
tus est sententia, accommodans se ad obstetri-  
cem, in cuius gratiam hunc libellum scribebat.  
Neq. ex lib. 15. de Vf. p. c. 4. id probabunt. Præ-  
terquam quod enim Galenus in istis libris v-  
tilitates tantum partium, non vero historiam  
ex professo inquirat, etiam ante libros de plac.  
Hip. & Plat. ab eodem sunt conscripti. Jam  
vero cum in lib. 6. de decret. Hip. & Plat. ex-  
presse ad longum recenseat, omnes illas venas,  
quæ in involucri cōceptus exteriore, quod χό-  
ειον vocant, utero coniunguntur, esse maxime  
illius a iecore exeuntis progerminationes (per  
maximam intelligit causam, ideo etiā 15. de Vf.  
p. cap. 4. e sima epatis parte oriri asserit, qua in  
parte Galenum sequitur. Vesalius ab eo ve-  
ro recedit, Realdus & Laurentius, qui venam  
umbilicalem vena porta propaginem statuunt)  
multis quinetiā rationibus id stabilit, 1. quod  
maiora sint minorum principia, 2. quod arte-  
riis circa umbilicum laqueo constrictis statim  
omnes in se cūdis pulsu destituantur, 3. quod q̃  
a derivatis ab alio derivantur, eandem habeant  
origi-

originem quam illa a quibus derivantur, aliter dicere non possumus, Galenum huius sententia cum priore e Diametro pugnantis auctorem & fautorem fuisse maximum, dicant alii, quicquid velint. Plura qui volet, legat Gal. l. 6. de decret. H. p. & Plat.

## PROBLEMA III.

Quæ nam sit & ex quâ utilitas in fœtu humano?

**D**E Vrinaculi utilitate dissentientes inuenio Medicina scriptores. Maxima Anatomicorum pars hæcenus docuit, hunc esse usum, ut Vrinam exportet. Constantius Varolius l. 4. Anatomies, c. 5. inquit, & ex quâ reuera non esse perforatum, neque per hunc vrinam euacuari. Quorsum igitur amandatur serum illud sanguinis & lotium? Quoniam facultas animalis in fœtu adhuc dum otatur, ideo totum illud in vesica colligit, unde pueruli tempore partus vesicam maximam, ventriculi ambitum triplo excedentem, nec non lotio distentam & turgidam habent. Non est ergo, ut nirentur mulieres pueros receter natos, antequam escam capiant, plurimum mingere, aliumque sepius exonerare. Vesica autem ut in fœtu tantam lotii quantitatem commodè contineret, ex illius fundo ligamentum ad umbilicum inter arterias umbilicales transmittit, quod ibi firmiter connexum vesicam de-

Cur infantes post partum plurimum min-  
gant?

16768



Opinio  
nova.

inet extensam & adeo suspensam, ut suo pondere minime huc atque illuc ageretur. Non est haec opinio veritati non longe a sona, nisi

Dubitatio.

quod unicum apud me relinquat scrupulum.

Quaratione nonnunquam urina suppressione laborantibus per aliquot dies, urina per umbilicum tandem erumpat, si perforatus non esset. Talem historiam recitat Bartholomaeus Cabrolus Chirurgus solertissimus. Cō-

Solutio.

fimilis urinae retenta exiit fuit in Pharmacopola Reudlingense, referente D. Mogling. Medico Tübingense. Verum quis ignorat in viventibus omnia esse peruvia, totumq; corpus intus forisq; esse perspirabile. πέν το σῶμα ἐσὶν ἐκ τῶν κρητῶν dicebat Hip. l. de Alimento.

#### PROBLEMA IV.

Cur natura vasa umbilicalia consorta effecerit & num contorsio sanguinis impediat transitum?

**L** Embum dirigo ad illud πρόβλημα cur natura vasa umbilicalia effecerit contorta & nam contorsio horum, sanguinis foetus alimentum, impediat transitum? Cum enim haec vasa in tantam excrescant longitudinem, adeo ut commode in partu possit infans extra uterum huius decumbere, Secundina vero in

testino

testino umbilicali adalligata intra uterum  
 contineri, merito de hoc dubitatur. Duo sunt  
 huius  $\zeta\eta\tau\eta\mu\alpha\tau\omicron$  membra. Ad 1. Cum na-  
 tura nihil frustra etiam abiectionissimum in  
 nostro corpore & sine causa efficiat, hanc puto  
 esse rationem ne sanguis alimentum fœtus fu-  
 turum  $\alpha\delta\epsilon\theta\omega\varsigma$ , conferatur, sed  $\kappa\alpha\theta' \delta\alpha\lambda\iota\sigma\tau\omicron\nu$  sen-  
 sim per hac vasa distribuatur.  $\pi\alpha\nu\gamma\delta\tau\omicron\ \pi\omicron\lambda\upsilon$   
 $\iota\eta\ \phi\upsilon\sigma\epsilon\iota\ \pi\omicron\lambda\epsilon\mu\iota\omicron\nu$  dicebat Hippoc. Aphor 51.  
 sect. 2. quo in loco addit, plurimum atque re-  
 pente replere periculosum est, quod paulatim  
 fit tutum est, tum alias, tum cum ab altero ad  
 alterum sit transitus. Ambrosius Paravi l.  
 23. Oper. Chir. cap. 8. responderi ut sanguis in  
 his anfractibus remorans perfectius elabore-  
 tur & concoquatur, quemadmodum in cia-  
 culatoriis vasis spermaticis est cernere. Ad se-  
 cundum questionis membrum pro me respon-  
 sum fert ipsa vasorum structura. Natura vi-  
 dens tantam vasorum longitudinem facillime  
 propter complicationem posse transitum san-  
 guinis impedire: idcirco totum hunc ductum  
 ex quodam muco denso ac solido fabrefecit,  
 cui partes externa vasorum alligata & tena-  
 cissime unita non possunt in semetipsas con-  
 cidere & obstrui. Hac tamen com-  
 muni DD. calculo sub-  
 iacimus.



## DE SECVNDINIS: ET PRIMO de earum Historia.

## CAP. IV.

Etymologia  
nomi-  
nis.

Homonymia  
voc.  
Secundinae.

Controv. de  
numero.

**N**ominantur *Secundina*, *Secundina*, aut quod in pariendo secundum obtineant locum, aut quod secundum sint ab utero foetus vixant. Sunt qui nominis Etymologiam eo deducunt, quod pulvis *Secundina* parturienti exhibitus foetum secundet. Qua vero de causa cetera animalia secundinas a partu ilico deuorare soleant, alijs diiudicandum relinquo. Vox *Secundina* duobus sumitur modis a Galeno, Late & Presse. Late pro omnibus membranarum una cum vasis & Cotyledonibus. Presse interdum pro solo chorion vi. l. 15. de Vsp. c. 14 Male itaq; faciunt illi, qui erroris insimulant auctores, quando Galenum imitantes Chorion vertunt *Secundinas*. Valde autem necessarium erat, considerare has membranas, ne tenellus Embryo uteri duritie laederetur: Ut enim Deus ignem aeris spacio & aquarum diuortio diuisit a terris, sic diuini operis imitatrix & amula natura, harum membranarum interiectu puellum ab utero separauit. Harum membranarum numerus est controuersus. Nos in humano foetu duas duntaxat agnoscimus Amnion & Chorion. In brutis additur Allantois. Extendemus sermonem aliquo modo ad brutorum foetum. Chorion

Chorion sic dicitur, quod vena & arteria in eo Cardiacus  
 sint quasi in choro, si scribatur per o, si vero per Chorion.  
 & dicitur a χορῆν quod cedat foetui. Amnios  
 αμνίος foetum undiquaque cingit & inuestit.  
 Dicitur Anniculum, quod instar anniculi  
 totum contegat foetum, aut quia amice totum  
 inuestiat. Dicitur Agmina, quia mollis & te-  
 nuis est instar pellis agmina. Allantois dicitur  
 ab Allas, quod apud Suidam est sarciminis  
 genus. Dicitur Intestinalis, quia similis est  
 crassiori intestino. Vbi praesens est, inuoluit  
 non totum foetum, sed caput & pedes. Nec est Obiectio.  
 quod quempiam conturbet, quando Galenus  
 & reliqui Anatomici modo tres, modo qua-  
 tuor constituent membranas. Si chorion acci-  
 pitur geminum, duobus tabellis constans  
 quatuor numerari possunt, quamuis & reli-  
 quae duae simplices non sint sed duplicata, id  
 quod ad oculum elapsis annis nobis digito Sol.  
 monstravit consummatissimus Anatomicus  
 Hieron. Fabr. ab Aquap. Cum ageret de  
 foetu bouillo. Nec deest causa. Cum enim χο-  
 ριον vehat farraginem venarum & arteriarum,  
 nec minus in Allantoide & Amnio sint ve-  
 nulae, licet exiguae, par & equum erat duos na-  
 turam efficere parietes, inter quos tu-  
 to haec vasa vehe-  
 rentur.



## DE ACTIONIBVS ET Vtilitatibus Membranarum, foetum inuoluentium.

## CAP. V.

Vtilitas  
Amnios.Vtilitas Al-  
lantoïdis.  
Vtilitas  
Chorii.

Vtilitates harum membranarum depin-  
git Gal. l. 15. de Vſ p. cap. 4. Toti, in-  
quit, membrana tenuis undique eſt circum-  
iecta, quam ἀννίον, id eſt, *Anniculum* appel-  
lant, foetus veluti ſudorem excipiens. Huic  
extrinſecus Allantoïſ incumbit, foetus velut  
lotium colligens (nota Gal. hic ſermonem eſſe  
de membranis in genere.) His extrinſecus in  
orbem Chorion eſt circumiectum, beneficio  
cuius vaſa umbilicalia tanquam in Pulvi-  
nari tuto fulciri & cum oriſiciis vaſorum u-  
teri coniungi poſſint. Neque enim tutum e-  
rat, vaſa puelli extra umbilicum prodeun-  
tia, & nudata & ſine comitatu longo itineri  
committere. Hinc dicebat Galenus libro de  
diſſectione uteri. Chorion multarum vena-  
rum & arteriarum contextus & συμπλοκή  
quedam eſt. Idem docebat libro de diſſectio-  
ne venarum & arteriarum, libro de forma-  
tione foetus.

Obſerua-  
tio.

Unum circa membranam Allantoïda  
in brutis notandum venit, a paucis obſerua-  
tum. Qua ſit cauſſa, quod urina ex veſi-  
ca ſa-

ea facilius affluat in Allantoida, difficilior  
refluat. Forie in confinio urinae & Al-  
lantoidis est obstaculum quoddam (neotericis  
vocant Valvulas) prohibens ne regurgitet.  
Facit, ut id credam, quia si fistula u. fletur  
Allantois spiritus non adeo libere pertransit  
ad urinaculum. Si vero  $\epsilon\epsilon\gamma\chi\omicron\varsigma$  dividatur  
ab Allantoide & postmodum stylus immu-  
tatur in Vrachon, euidenter u. flatur  $\epsilon\epsilon\gamma\chi\omicron\varsigma$   
una cum vesi'a, id quod superioribus anni,  
cum essem in Italia, vidi, monstrante idipsum  
Anatomico Patanino.

## PROBLEMA DE INFAN-

tiam recens natorum galea,  
& laqueo.

**I**Noleuit anis quaedam opinio de infan-  
tium recenier nato um galea uirgo Opinio a-  
Sclm vocant, non so.um pud obstetrices, n. is de ga-  
lea & magne existimationis Medicos, ni-  
le. b. aliud esse, quam boni alicuius, mali ve o-  
minis praesagium existimantes, Vnde multa  
nugantur, puerperisque spem & metum incu-  
runt.

Si enim nigrum sit tegmen infantis, tanquam  
ex tripode pronunciant, multa huius infanti  
futura infesta, spectris, strigibus, nec non  
obambulationibus nocturnis curam fore ob-  
noxium.



Quemadmodum autem a scorpionibus icti ab  
iisdem remedium petunt, ita, inquiunt, si hac  
galea comminuta potui exhibeatur, remedio  
esse, quin dicta infanti sint advenitura, quod me-  
bercule band citra tam tenelli corpusculi la-  
sionem fieri poterit.

Supersticio  
causidico-  
rum.

De radice  
Mandrago-  
ra.

Si vero velamen infantis sit rubicundum,  
egregium illum fore vaticinantur, magnaque  
dexteritate & felici successu omnia effectu-  
rū. Hac anilis opinio aliam introduxit caus-  
fidicorū superstitionē in coemūdis & conserva-  
dis hisce galeis, colore rubicundo praeclatis, qui-  
bus muliū adinuari in foro olim credebāt. A-  
pud vagabundos illos circumcelliones & prae-  
stigiatores, quos Cingaros vocāt, habetur in se-  
cretis potissimum galea primipararum. Aunt  
beneficio huius galea, vagabundum hoc genus  
hominum, loco terre determinato, incluse, su-  
per stramineo fasciculo, citra lasionem & hu-  
ius & circumiacentium frugum in horreis,  
ignem exstruere. Cui insuper addunt radicem  
Mandragerae, germanice Alraun / quam  
Pythagoras αἰδρωτόμορον appellabat, de  
qua nugigeruli multa nugantur. Hoc in con-  
fesso est, meram esse factitiam illam Man-  
dragoram humanam representantem effi-  
gium. Namque in Bryonia, Althea, arun-  
dine, &c. radicibus adhuc recentibus, huma-  
nam utriusque Sexus effigiem insculpunt, in-  
sertis in ea loca, in quibus pilos exoriri natura  
voluit

voluit, hordei aut milii granis. Dein, fulta  
 serobe tenui sabulo obruunt, ut grana illa ra-  
 diculas emittant, quod euenit spacio viginti  
 dierum. Tum eruant, & radículas ex granis  
 natas acutissimo cultello concidunt adeoque a-  
 peant, ut capillum, barbam, & ceterarum  
 corporis partium pilos referant. Hanc postea  
 effigiem sub patibulis & rotis ex urina suppli-  
 cius affectorum enatam hominibus falso per-  
 suadent, monstrososque effectus pollicentur, nec  
 nisi magno vite periculo effodi posse nugantur,  
 cane, qui euellat, radicibus adalligato, & au-  
 ribus pice obituratis, ne radicis clamorem ex-  
 audiant effodientes, quo audito illis alias per-  
 eundum sit. Cuius impostura patrocinatores  
 fuisse quoque videntur antiquiores, in quorum  
 censu est, Theophrast. l. 9. Hist. cap. 9. Plin.  
 l. 25. cap. 13. & alii. Et hæc παπέσως. De galea  
 rectius sentiunt, qui pro hac membranas for-  
 tum inuoluentes, utero dum adhuc contine-  
 tur, substituunt. Quod si enim partes genita-  
 les laxæ sint, atque in enitendo affatim debi-  
 scant, una cum infanti nonnunquam profili-  
 unt. Sin vero infans agre, magnoque molimi-  
 ne ex hisce angustiis eluctetur, propter angu-  
 stiam orificii in utero, hærent illa membrana  
 in mediis spatiis, faciemque cœu larua aut  
 personato tegmine obducunt, non secus, quam  
 si pelliculam in quadam corporis parte attcri-  
 mus, ubi per angustam rimam, serpentis in-



star sumus elapsuri. Nec minus vana est persuasio de laqueo, uti vocant. Cum enim inquirunt, intestinum umbilicale feratur circa superiorem pueri partem ideo ubi caput deorsum inclinatur, plerumque intestinum extraremanet, ea forma, qua Monachi caput ipsis deciegere solent, unde stolidae mulierculae Monasticam vitam infanti praesagiunt. Quedam vero in descensu ad posteriora capitis minime feratur, supra faciem & ingulum usque descendit, & circa collum obvolvitur, eodemque pacto cuncti pueri nascuntur, unde obstetrices ut faciem suspendendum pronunciant. Verum haec & huius farinae commentitia otiosis, quae facta delectant, ingenius eliminanda relinquimus.

## DE COTYLEDONIBVS

## CAP. VI.

Ubi vasa umbilicalia longo ferantur  
 Ciramite, natura sollicita puluinar hisce  
 substituit, quod Chorion vocauimus. Cum  
 vero haec vasa cum vasis uteri per aëras  
 conuenienter coniungantur, Acetabula, seu  
 Cotyledones natura fabricat. A Graecis dicuntur  
 κότυλα, a nostris Acetabula fortassis a  
 figura vasis Acetabuli, aut herba illius quam  
 depingit Matthiolus, l. 4. cap. 88. Galenus  
 de his loquitur, l. 1. de sim. cap. 7. l. 15. de V. s. p.  
 cap. 5.

cap. 5. 5. Aphor. 45. In his locis inquit esse va-  
 forum ad matricem peruenientium orificia  
 seu puncta hiantia & sanguinea. Probat id ex  
 Praxagora & Hippocrate Aristoteles l. 7.  
 de Hist. anim. ca. 8. 2. de gener. animal. cap. 5.  
 Coyledones (loquitur de cornuibus animali-  
 bus) sunt, quae curuamine suo respiciunt uter-  
 um cauo conuerso ad foetum. Horum tamen  
 Coyledonum non est par ratio in omnibus.

Quaedam animalia habent, quaedam non  
 habent, ut apparet ex subie-  
 cto schemate.

C 4



|                                      |   |                                   |     |   |  |                               |                              |
|--------------------------------------|---|-----------------------------------|-----|---|--|-------------------------------|------------------------------|
| Coty-<br>ledo-<br>nes<br>ha-<br>bēt. | Mulie-<br>res,<br>Oves,<br>Mures,<br>Cuni-<br>culæ,<br>Canes,<br>Cati,<br>Indicę<br>suilla,<br>Animā<br>tia alte<br>ra parte<br>denta-<br>ta. | aut<br>vnā<br>aut<br>plu-<br>res, | vnā | Mulie-<br>res,<br>Mures,<br>Canes,<br>Cati.         | aut in<br>forma<br>placē-<br>tæ aut<br>fascię. | Placē-<br>tæ,<br>Fas-<br>cię, | Mulieres<br>Mures,<br>Canes. |
|                                      |   |                                   |     | Oves,<br>Animā<br>tia al-<br>tera parte<br>dentata. |  |                               |                              |
|                                      |   |                                   |     |   |  |                               |                              |
| Non<br>ha-<br>bēt.                   | Equę,<br>Porcę,   | aut re-<br>ueranō<br>habent<br>vt |     | Pēnata<br>Serpē-<br>tes,<br>Omnia<br>ouipara        | aut de<br>stitui<br>vidē-<br>tur, vt           | Equę,<br>Porcę.               |                              |
|                                      |   |                                   |     |   |  |                               |                              |

Vidi in chorio Equino extuberantias  
quasdam minutas frequentissimas,  
quę vices cotyledonum subibant.

# ANATOMICA, CAP. VII. 41

Circa hos quatuor sunt notanda. Pri- Observat. I.  
mum, tempore Galeni fuisse nonnullos, qui Co-  
tyledones in mulieribus negarint, quos refutat  
Gal. lib. de dissect. uteri. II. Quae Cotyledo- II.  
nes habent in forma placenta & zona seu fa-  
scie, situ quinetiam differunt: placenta in  
muliere fundo uteri annectitur, in muribus  
adiacet pectori, in canibus cingit lumbos. III. III.  
Admirabilis est cotyledonũ collocatio in ani-  
mantibus plures habentibus secundum ordi-  
nem & classes, quorum sunt quatuor, ut ap-  
paret enidenter in chorio inflato, cui accedit  
& illud, quod nulla cotyledo alteri exacte re-  
spondeat, sed semper inter duas inseratur.

## DE UTILITATIBVS Cotyledonum. CAP. VII.

Fuit opinio Arantii Anatomi Bono- Opinio  
niensis, sanguinem menstruum in his por- Arantii.  
tionibus carnosus depurari, depuratum dein  
in vasa umbilicalia transportari, ideoque ute-  
rinum iecur hanc portionem carnosam indi-  
gitavit. Et ut hanc suam opinionem stabili-  
ret, addebat non fieri connexionem vasorum  
uteri cum vasis umbilicalibus per ἀσσομοσις,  
sed vasa venientia in hanc portionem in mi-  
nutissimas dissolui radículas, hasque tandem  
dissipare. In hac opinione duo sunt refutanda. Duo opi-  
I. Committi Elenchum finis ab Arantio, nionis ab-  
ideoq; nec uterini iecur dici posse. II. Nulle surda.



modo vasa hac in nihilū redigi. *Ad primum.* Si est uterinum fecur, in quo sit depuratio sanguinis, ubi sunt excrementa. In omni enim coctione duo sunt excrementorum genera. Dices pro Arantio. Fortassis illa portuuncula nigra, quæ Cotyledonibus adharere, sunt excrementa. Esto. Erunt autem excrementa proueniencia ex nutritione harum portionum priuata, quia sunt paucissima, non publica, quam ibi inesse putabat Arantius. Præterea si hac esset utilitas Cotyledonum, sequeretur eas in omnibus reperiri. At non reperiuntur in pennatis & ouiparis, in quibus tamen maior esset necessitas, ut vitellum oui transmutaretur in sanguinem. *Ad secundum.* Si ipsa Anatomia monstrat σύνθεσιν & connexionem horum vasorum per ἀσύνθεσιν, falsum erit, quod dicit Arantius. Vasa hac dissolui in nihilum. At prius est verum ex oculari inspectione, cui ὁμοιότης est totus antiquiorum chorus. Ergo. Num vero hac unio per ἀσύνθεσιν fiat per continuitatem, an per contiguitatem in questione est. Primo modo hic nulla fit ἀσύνθεσις, sed secundo modo ἀπόδεξις.

**Quæstio.** Si per continuitatem fieret, difficilima in partu esset auulsio, & διὰ τούτου vasorum a vasis laboriosa. Exempli gratia: Si una vena, quæ alteri per ἀσύνθεσιν continetur sit unita, videbis illam non nisi maximo cum labore & dolore diuelli, quid igitur fiet in multis vasis

in cho-

**Solutio.**

in chorio unitis. Si enim id quod mirus est, dolet, quanto magis id, quod minus est, dolebit. Taceo vulnera, quae in hac diuisione relinquerentur, & filamenta, quae conspicerentur, ac si linteam quis a linteo diuelleret. Fit ergo per contiguitatem, hinc facilima in partu est diuulsio. Ad quid autem Coryledones, ut tandem finiam? Ad nihil aliud, nisi ut sint substerniculum & fulcimentum horum vasorum, nec non οἰκῆον domicilium ἀναστομαστικῶν vasorum cum vasis.

Vsus Coryledonum.

## PROBLEMATATA DE Coryledonibus.

**Q**uaritur primo. Cur quaedam animalia, Quæstio 1.  
ut omnia viuipara habeant Coryledones, quaedam vero ut pennata & omnia ouipara illis destituantur? Resp. Quia viuipara trahunt alimentum a venis matricis, quæ vena, ut cum vasis secundinarum rite & apte inier se connecterentur, natura subrefecit coryledones, ouipara vero non trahunt a venis, sed sunt in ovo inclusa. Contra hanc solutionem est: satis est, ex viuiparis, ut equæ & porcæ non habent poruiones illas carnosas, quas vocamus Coryledones. Ergo ratio adducta nulla est, vel saltem non γὰρ πᾶσι. Respond. Licet non habeant οἰκῆον & veras coryledones, inest ipsis tamen quid ἀνάλογον, ut supra dictum. cap. 6.



**Quaestio 2.** *Queritur secundo. Cur quaedam animantia habeant unam, quaedam plures cotyledones? Resp. Quae plures foetus debebant portare, indigebant una, qua unum foetum, indigere pluribus. Dicit iunior, Homo habet unam portionem carnosam instar placentae, & tamen gestat unicum foetum. Verior itaque est solutio. Animalia, qua unum foetum gestant, & habent cornua in utero, (Sunt Proccessus uteri ad latera eius emicantes, quos Diocles primus cornua, quod cornuum vernecis recens erumpentium figuram referant, vocabat) pluribus indigere portionibus carnosis. Hic enim foetus in tali utero, cum ab omnibus uteri partibus attrahat sanguinem etiam a cornubus, necessarium erat ubique hoc fulcimentum, quia autem cornua nimium distant, si una portio facta fuisset, illa suo pondere foetum deprimeret, si non penitus foras deturbaret. Nec est, quod quispiam sibi imaginando cornua in utero muliebri, & non modo datam infringat. Nec enim reuera habet cornua uterus muliebris, licet Gal. lib. 2. de form. foetus, in principio, & alii Anatomici brutiorum dissectione decepti, contrarium statuunt.*

**Quaestio 3.** *Queritur tertio. Cur inter illa animantia unicam habentia, quaedam instar zona corpori adhaerentis cotyledonem habeant, ut canes & cati, quaedam vero instar placentae, aliquo modo a corpore remota? Resp. Animalia,*

*qua*

qua ad salendum apta nata sunt, (sic enim vertit τὸ πρὸς Scal. exer. 1. & 307. f. 5.) indigere hoc cingulo, ne inter subitaneos contritus motus fœtus quidpiã detrimenti caperet.

Queritur quarto. Cur placenta in fœtu Quæstio 4.  
humano sit locata ad fundũ uteri, super ipsum fœtum? Resp. Ne sit in exitu fœtus impedimento, tum quia conveniens erat a supernis partibus fœtum accipere sanguinem pro nutrimento.

Queritur ultimo. Num Acetabula uteri Quæstio 5.  
alium præter assignatum habeant usum? Resp. Negōtos illum habent, ἐπομένως hunc, ut instar glandularum, quarum naturam emulantur, humorum supernuacua excipiāt. Hinc dicebat Hipp. aph. 45. f. 5. Acetabula mucoris plena abortus nonnunquam esse causas.

Dubitatur. Vbi sunt glandule, ibi sunt pili. Dubitatio.  
li, teste Hippoc. loc. cit. quod probat inductione multarum partium: sub alis glandula & pili: Inguina glandulas habent & pilos: glandulae sunt ab utraque colli parte, iuxta iugulares venas & pili ibidem. Jam vero nulli conspiciuntur pili circa cotyledones, quas glandularum classi adscripsimus. Ergo. Solutio.  
Solutio. Vbi sunt glandulae ibi sunt pili, nisi adsit copia & multitudo humoris. Hinc circa intestina & omentum sunt glandulae, nulli vero conspiciuntur pili, idem indicium esto de cotyledonibus: Quemadmodum enim in cœnosis ac bra-



in eadem terra locis semen non nascitur, neque  
ad frugem pervenit, sed per redundantiam  
aque sitatis suffocatur: ita seres habet circa ge-  
nerationem pilorum.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ  
Secundinarum retentarum.

**E**Xcluso foetu nonnunquam restitant Secun-  
dinae in utero mulieris multis de causis:  
Ut ab infirmitate mulieris, quae in excludendo  
foetu vires prope omnes consumpsit: vel quia  
umbilico ab obstetrice umbilicosca, cuius  
quam par est, imperitiam resecto, ab utero re-  
trahuntur, in quo itinere facile intorquentur  
& reduplicantur, effusa tota aqua affatim,  
una cum foetu, adeo ut in arido & sicco re-  
maneat, quae aqua alias ceu ὄχνη secundinas  
secum rapit: vel ab exorto dolore ex lon-  
go & difficili partu, in quo aer frigidior saepe  
sepius obstetrice non animadvertente intro-  
mittitur: vel denique, quia nexibus venarum  
& arteriarum adhuc adherent, praesertim si  
fiat abortus. Ut enim poma matura arbori-  
bus sponte sua decidunt, cruda vero & immat-  
ura non nisi magno labore, aut ventorum  
impetu pediculis auelluntur: ita secundinae  
accidit, quae tempore paribus maturo & legiti-  
mo, sponte sua & fatis natura a vasis uteri,  
quibus cum interuentu Coryledonum per con-  
tigitatem connectebantur, diuelluntur, &  
abortus

aborum vero & partu prematuro non nisi magno molimine disrumpuntur. Ex qua difficultate annissione, nec non retentione varia & difficilia promanant symptomata, suffocatio vixit, Febres, Tremores, Convulsiones, Syncope, continuo elatis in cor & cerebrum putrescentibus vaporibus. Singule causse propriam indicat curandirationem, quas Medici Pragmatici in Pathologiis abunde descripsere.

Diutius Hippocrates modum, extrahendi secundinam, duplicem nobis proponit. Unum in libro de Fætatione & Superfætatione, (sic enim hunc librum inscribendū esse dicit Hieronymus Mercurialis libr. 2. variarum lection. cap. 11.) super Lasano aut potius Trulla, hoc enim virorum, illud fœminarum propriū est, teste Galio Rhodigino lect. antiq. libr. 11. cap. 68. Alterum in aphor. 49. sect. 5. Ut secunde procidant, sternutatorio adhibito, nares & os comprime. Idem Hippocrates libro de Morb. muliebr. varia nobis reliquit medicamenta emmāsing, inter qua Sulphur succum fabæ Græcæ magnitudine in aqua appropriata potum scribi esse optimum. Gesnerus libr. 1. Epistol. Medicin. ex quo Hieronymus Augustinus desumpsit, commendat pulverem Testium equi castrati probe exsiccatorum, si pugilis huius pulveris detur cum aqua Aristolochia, & si sit opus, bis terve repetatur. Ronsans est vſus felicissime oleo Fœniculis

Modus extrahendi secundinam duplex, ex Hippoc.

II.



stillatio ad drachmam unam in pellendis secundinis. Angli oleum nigelle expressum exclusionem promouere dicunt. Alii oleo florum cheiri stillatio plurimum confidunt, nec sine ratione, cum & sola stamina liliorum alborum lutea sole macerata germane mulieres difficulter parturientibus, cum aqua destillata e floribus leucoi lutei felici cum successu exhibeant. Trincanellus aquam capillorum Veneris liberalissime parcius expurgatis dabat. Ambrosius Pareus, sanguinem cum capillis mulieris densis in pulvisculum redactis & in potu oblatis cap. 18. libr. 23. operum chirurg. laudabat. Petrus Bayrus, practicus insignis, libro suo, quem inscribit Vade Mecum, lib. 15. c. 11. decoctionem florum fessmini bibulam dicebat feliciter extrahere secundinam. Belloeatus intra duas horas secundinam harentem expulit hoc pulvere. Rec. Pulueris Aristoloch. rotund. scrupul. duos, Myrrha rubra selecta, unguis formam referente scrupulum unum. Detur ex vino. Fernelius sissimbrium solum impositum foetum educere moriunt cum secundinis depradicat. Nec desunt Topica Medicamenta, inter quae suffius primas tenent. Reliqua sunt vulgaria, quae in Medicorum libris passim leguntur, ex quibus nonnulla mulier natura animalis recundum vix ne vix quidem admitteat. In rarioribus  $\mu\pi\alpha\upsilon\epsilon\iota\alpha$  tamen sat feliciter comprobatis animus noster

mus noster acquiescit. Horum tria numero Tria Secreta.  
ex arcula Secretorum Medicaminum de-  
ta.

promere opera pretium iudico. Primum est: L

*Pulvis Secundinarum* mulieris sponte sua ex-  
euntium, una cum foetu, vel paulo post nullis  
adhibitis medicamentis epistasis, qui pul-  
vis opur. Deiq. & similitudine totius substan-  
tia, qua pars ad partem affecta est, mirandum

in modum hic pollet. Qua enim ratione Cra-  
neum hominis antea epilepsia medetur, ea-  
dem pulvis Secundinarum retentionem ea-  
rundem impedit. Nova non affero, nec a me  
conficta, sed ab antiquissimis Medicis etiam  
ipso Hippocrate lib. i. de Morb. mulieb. usur-  
pata. Duo tamen circa administrationem ea-  
rundem notanda veniunt. I. Ut secundina

masculi primogeniti ad masculum, secundina  
foemella ad foemellam coapietur. II. Ut se-  
cundina probe exsiccata cum aliis appropria-  
tis, ut boleto ceruino, &c. in pollinem rediga-  
tur, cuius scrupuli duo in aqua appropriata,  
ut Melissa, Sanna, Artemisia, Aristolochia  
aut Pulegi, felici cum successu exhibentur.

Taceo hoc in loco, quatas vires habeat is idem  
pulvis in morbo infantili, quem Comitalem  
vocant. Secundum est Lepusculus mense Ma-  
io in aceto viue suffocatus. Decoquatur hic in  
aceto donec caro ab ossibus abscedat. Ossicula  
reuerberabis ad summam albedinem, & ha-  
bebis Spodium leporinum. Huius Spodu re-

II.

D



cipe drachmas duas, Boracis drachmam  
 unam, Lapidis etitidis drachmam dimidiam.  
 Dosis est drachma integra in aqua Melissa.  
 Si quis adiunget momentum pulueris Nym-  
 pheae totius, vires haud parum adaugebit.  
 III. Habet enim Nenuphar in se signaturam pel-  
 lendi secundinam. Tertium est pellis lutra in  
 aqua Artemisia madefacta, cui unguentum  
 ex cancro vino, lumbricis, quibus cauda sunt  
 abscissa, seuo leporis & vulpis illinitur. Hoc  
 unguento loco conuenienti apposito non solum  
 secundinam, verum etiam alibi ligna, ferrum,  
 pilasque plumbeas, sclopeto immissas ad mi-  
 raculum usque educere poteris. Unde autem  
 pellis lutra hanc vim attractoriam sortita sit,  
 hoc loco differere nolo. Subtilissimus Scaliger  
 exercit. 210. sect. 3. de lutra sequentia scribit:  
 Tanta est lutra sagacitas, ut ex aqua per ri-  
 uulum effluente per aliquot procul milia-  
 ria piscium odores excipiat & vi-  
 uariis, quae subiens  
 vastat.

T R A-

51  
TRACTATUS  
DE PARTV  
GABSHEIMENSE  
MONSTROSO.

**R**eperunt natura Consulti, mi- Plin. libr 8.  
nime mirum esse, 3 apud E- cap. 30.  
thiopas, extremitatesq; A-  
thiopie, multiformes & mon-  
strifera hominum effigies gi-  
gnantur: Hinc ab orientis parte intima, gen-  
tes sine naribus, equali totius oris planitie, alias  
superiore labro orbas, alias sine linguis con-  
spici tradunt. Pars, aiunt, ore concreto &  
naribus carens uno tantum foramine spirat,  
potumque calamis auena trahit, & grana  
eiusdem auena sponte procurrentis ad vrescen-  
dum. Quibusdam pro sermone nutus mo-  
tusq; sunt membrorum. Gentes Olabi & Syr-  
bota dicta, octonum dicuntur cubitorum. Res  
perfecto nobis admiratione plenissima. Obstu-  
pescit enim animus noster lectione saltem, ne-  
dum visione horum monstrorum portentosorum.  
Sed quid miror gentes illas in desertis plane  
& inexcultis locis degentes? an non Europa  
exulcerato & deformi hoc seculo fertilis est  
harum deformitatum? quas Philosophus 4. de  
generat. animal. natura & a generatione vocabat.



ut taceam scripta Lycosthenis, Peuceri, Fulgosi, Cornelii Gemma & aliorum, lege saltem Marcellum Donatū Italum, qui libros sex de Medica historia admirabili inscriptos, haud ita pridem in publicum euulgauit, qui sane libri non nisi admiranda & præter naturæ cursum euenientia tradunt. Lege Ambrosium Pareum chirurgum Parisiensem, Franciscū Roussetum de sectione Casarea. Lege Petri Foresti Belga observationes Medicas, videbis, quæ monstra alai Germania inferior. In Septentrionalibus plagis multus est horum defectus, attestante Oao Magno Vpsalense Episcopo rerum Septentrionalium Historiographo. Lege observationes Medicas raras, nouas, admirabiles & monstruosas Joānis Schenckii Medici Friburgensii, inuenies tot monstra in Germania edita, quæ nec Æthiopibus, nec Sybotis, nec Agriophagis, nec Pamphagis, nec Cynamolgis, nec omnibus illis, quæ Iul. Caesar Scalig. ex. 177. f. 4. in quaestione illa, Virum plures eueniant plantis errores, quam animalibus contra Hierony. Cardanum in medium affert, latum, ut aiunt, cedunt unguem:

Orem admirandam, nec solum admirandam sed & condolendam. Quotus enim quisque locus est, qui non, non dico gaudeat, sed conturbetur hisce portentosis, monstrisq; figuris? Superioribus annis natus est Hala Sueuorum quidam nomine Thomas Schvveickerus

Histor. i. de  
Thoma  
Schvveick.

ckerus utraque destitutus manu, qui, quae alii  
manibus ingeniosissima opera, eadem ille, mo-  
re inutili Antonii Neapolitani, cuius men-  
tionem facit Scalig. exer. 323. pedibus insredi-  
bili pene solertia effecit, cuius effigiem videre  
licet non solum in carta, verum etiam in ar-  
gento, ut ferunt, thaleri magnitudine fusam.  
Eundem naturae defectum vidimus ante annos  
plus minus quam sex in puella quadam Colo-  
niense, quae dicamne ostensionis an lucri gratia  
per Germaniam superiorem deducebatur?  
Anno 1590. Passavi mulier quadam enixa est  
foetum, capite felis, oculis in fronte triginta, pe-  
dibus sex, brachijs quatuor, ungulis vitulinis,  
uno verbo forma prorsus cacodemonis. Te-  
trum hoc animal, simul ac in lucem prodit,  
conclauē velocissimo cursu pererrauit. Consi-  
mitem haec historia in mentem mihi reuocat  
Moguntia paucis abhinc annis quae accidit,  
ubi mulier loco foetus enixa est rotundum &  
globosum quoddam corpus, quod similiter con-  
clauē velocissime percurrit. Marpurgi Cat-  
torum natos vidi binos ab una matre pueros,  
superiore oris labro carentes. Patavi cum  
essem anno nonagesimo nono, puellum vidi u-  
na cum Excellentissimo Iulio Casserierum  
Anatomicarum peritissimo, (uti scripta eius  
Venetijs nuper impressa testantur) cuius Epar  
una cum intestinorum bona portione extra  
abdomen, undiqueque cute alias salua & in-

II.  
De puella  
Coloniense.

III.  
De mōstro  
Passauiensi.

IV.  
De mōstro  
Mogunt.

V.  
De pueris  
Marpurg.  
VI.  
De puero  
Patauino.



Controuer-  
sia de caus-  
sis gutturo-  
rum.

tegra, conspiciebatur. Nec vereor huc refer-  
re populos Gutturones dictos, quos silenter a-  
spicias, gallos Indicos in sinu gerere existimes;  
tantum habent circa gulam apparatus. Cu-  
ius rei non unam inuenio apud Medicina  
scriptores sententiam. Sunt qui à πλὸς frigi-  
dis & lacunalibus attribunt aquis. Verum  
male. Nullum tale vitium in Syria, Affri-  
ca, Arabia, Sarmatia, Scythia, Nortue-  
gia: Ex lacunis bibunt Arabes, bibunt Ly-  
bies, e gelidis Islandii, nulli tamen ibi gutturo-  
nes. Rectius sentiunt qui attribunt aqua e  
nimbus liquefactis, multum terrestris & cru-  
di in se continenti: Crudum repugnat reso-  
lutioni, gutturis haeret musculis & glandibus  
terrestre, quod propter aqueum sese insinuat,  
ibique concretum durescit. Idcirco qui ad Al-  
pes habitant & Pyrenaeos, atque in Auernis,  
hoc patiuntur: Et ne singula commemorem,  
qua partim ab aliis Medicinarum scriptori-  
bus, partim a nundinis Francofurtensibus,  
unde fere semper velut ex Africa aliquid noui  
affertur, percepimus, nam

Horat. in  
arte.

Segnius irritant animos, demissa per aurem,  
Quam quae sunt oculis subiecta fidelibus.  
Historiam foetus cuiusdam monstri, haud  
ita pridem in pago Geyspischeim / a rustica  
muliere in lucem editi, cuius monstrosa effi-  
gies ad scribendum hunc libellum vnicuique  
commouit, lectori legendum communicabo.

Rustica

*Rustica mulier grauida existens, quinto, ut Narratio refert ipsa, mense doloribus afficitur atrocissimis, quales esse solent iamiam parturientium, cum signis instantis partus, unde obstetricem, vicinasque vocari iussit mulieres, quarum in praesentia parturire incipit, in lucem prima fronte edens geminū caput, mox brachia quatuor, ita apte inter se inuicem complicata, ut mutuo sese complecterentur, pectusq; duplex cum papulis mammillarū vix apparentibus: Omnia hucusq; naturaliter & belle erāt conformata, diuisq; inter se constabant, adeo ut gemellos distinctos uxorem pariturā adstantes vna ore crediderint. Verum quid accidit? Ex bicorpore sit unicum, neq; omnia sibi numero respondent: Vnicum enim hos colligat abdomen, vnicus his inest umbilicus, qui paulo infra se habebat quidpiam, dicamne intestino recto simile, an vera alteri umbilico? de quo inferius. Signatura foemineum indicabat sexum ab utraque parte: unicuiq; erat meatus proprius, isque patens, alui exonerande gratia perforatus. Magnū hac genitura incussit mulieribus adstantibus terrorem, adeo, ut etiā duae ex illis q. fulmine prostrata in terram prone ceciderint: Nec multū abfuit, quin mater inter pariendū succubisset, partim propter dolores atrocissimos, quos perpeffa fuit, partim cū videret partū hunc monstrosū & q. exanimem, unde obstetrix, ne mors baptismū anticiparet*



valde sibi metuens, baptismatis fonte gemellos  
hosce ita connatos exemplo irrigauit, licet  
partus a secundinis nondum omnino esset re-  
sectus. Inferiora iterum respondent superiori-  
bus: Quemadmodum enim quatuor in hisce  
gemellis abdomine connatis, natura subrefecit  
brachia, ita etiā quatuor ipsis est largita pedes:

Quid nunc Neptunū, quid nunc Ianumq;  
bifrontem.

Miraris? Sygii terna quid ora canis?

Et quid Geryonis tria corpora.

In lucem editus hic factus sine ploratu, vix ho-  
ram supervixit, iuxta illud Poeta:

Nascentes morimur, finisq; ab origine pēdet.  
Mors tamen non fuit unica: Desuncto enim  
illo, cui natura latus dicarat sinistrum, super-  
vixit alter hore adhuc quadrantem. Nec mi-  
rum. Bina enim fuisse corda ostendit gemina  
illa pectoris constitutio, sibi aequalis, quare &  
unicuique sua propria mors. Raro insuper le-  
gimus, monstra diu supervixisse, & quo sunt  
mirabiliora, eo citius mors ea insequitur, ita ut  
raro tertium excedant diem inter homines.  
Testes huius rei adducere possum sexcentos,  
tantus fuit ad videndum hunc partum mon-  
strorum concursus, (geminos enim nasci nul-  
lus dubitat, sed ut nasci vi sint connexi, mon-  
strorum est, dicebat Beniuentius.) Ego altare  
tempi cui erant hi gemelli impositi, accedens,  
primoque intuitu omnia uno oculi ictu perlu-  
strare.

strare cupiens, videt tantam inter se horum gemellorum similitudinem, ut nec Ariemon gemellorū.

Antiocho Regi Syria, nec omnino, ut dicunt in proverbio, uno similis esse potuerit. Singulas postmodum partes distinctius considerans, aliter iudicare non potui, quam quod perfecte fuerint conformata. Meatus narium, aurium patebant, unguumque rudimenta, manuumque pedumque erant conspicua. Matrem itaque calculo diorū fuisse hallucinatam apparet, quā binos menses huius foetus adhuc fuisse necessario assererat: Licet enim Hipp. lib. de septimestri partu dicat, mulieribus de partu loquentibus fidem derogare non oportet, quia omnia dicunt, & semper dicunt, mox tamen addit, licet & volentibus aliud dicere. Aut si non hoc, tanto maiorem in admirationem nos trahit quinto mense tam absolutum foetus etiam viventem, licet paululum, in lucem produsse. Aperto ore utroque, inveni seriem dentium albicantium discretam, quod unum est tium albicantium ex raro contingentibus. De Cn. Papyrio & cantium.

M. Curio, qui ob id dentatus cognominabatur, legimus cum dentibus illos fuisse procreatos. Plura quae circa dentes sunt singularia existant apud Medicinae scriptores, ut de filio Prussiae Regis Bythinorum, qui vice dentium continui ossis armabatur soliditate. Valerius Maximus lib. 1. Mirab. c. ult. idem scribit de patre: Patri, inquit & filio, Prussiae regib.



quemadmodum commune nomen habuere, ita etiam amrobus, dentium superioris maxilla loco, os continuum, nulla parte discriminatum fuit. Herculem aiunt triplicem dentium seriem habuisse. Et quis omnia hoc in loco recensere vellet? Vnicum urgebam puta huius corporis dissectionem, ut quid natura intus molita esset, & eòs o-iv videri potuisset. Verum gens nostra Tentonica, nescio qua de causa, summo opere abhorret, unde non mirum, alios aliarum nationum Medicos in rebus Anatomicis palmam nobis praeipere, interim nobis relinquentes sectionem animalium imperfectorum, ex puiredine & equivoce genitorum, gryllorum, Cyronum, Cicularum & si possibile esset Epicuri atomorum. Cuius rei studiosissimum novi Medicum, a quo ne Vermicellus quidem tuto latitat. Satius autem esset animum exercere in dissectionibus corporum humanorum defunctorum (vivencia enim dissecare corpora & crudele est & religio vetat, licet id Herophilo, Erasistrato & Carpo in sicariis & neci condemnatis adscribatur, & a nonnullis Vesalio quoque, sed falso, imputetur.) qua quam admiranda, singularia & notatu digna nobis saepissime attulerint, liquido constat ex scriptis illorum, qui us ea videre contigit. Vnicum queso lege Columbum libro de iis, quae raro in Anatome conspiciuntur. Monstrum inquit,

mibi

Notatur  
Neotericus

Celsus in  
prolog.

Defenditur  
Vesalius.

mibi oblatū est Patavii dissecandum. Erat infans semestris aetatis, ut alii mares sunt, cui alius imperfectus infantulus anteriore parte incubebat, cruribus, brachiis, dorso, abdominis parte, pedibus, mediisq; collo. Videbatur a caput huius imperfecti puelli in thorace perfectioris intrusum.

Quāobrem inter studiosos viros lis orta est quaestio: Virū Cor unicū illi adesset vel duplex? Idē de fecore, cerebro, & aliis internis membris quaesitum est. Marcus Antonius Janua Illustri Philosophus, unicam in illo subiecto animam inesse opinabatur. Non deerant quibus oppositum videretur. Hoc itaq; monstrum ubi diem suum obiit, ego rei novitate allectus, libenter secui, quae autem observavi, haec ferme sunt. In imperfecto nonnulla aderant intestina, ex quorum unius portione, cum vesica, cum anus constituebantur, nullum ibi aderat Iecur, neque Cor, neque cerebrum, sed Ren permagnus, quē ego hepatis munere fungisum opinatus. Haec tunc Columbus. Utinam & nobis in presenti casu dissecandi corporis data fuisset potestas, sine dubio ea vidissemus, quā nunc ex coniecturis assequi licet. Verū enimvero, cum oculis corporis hoc fuerit denegatū, oculos mentis nostrae, secundū Platonē in Symposio, adhibebimus, perlustraturi. 1. Quidnā fuerit illud, quod paulo sub umbilico prominebat. 2. An interiora abdominis viscera secundum naturam normam fuerint conformata, an fuerint unica, an vero duplicata?

Historia de  
monstro  
Patavino a  
Columbo  
dissecto.

Quaestio 1.

Quaestio 2.



Ad quarum questionum dialogus, antequam descendam, opera pretium duxi, nonnulla de causis monstrorum prelibare. Nihil dicam de questione illa: An natura semper agat propter finem? An Monstrum intendat? Quemadmodum enim ars finem, quem habet propositum, non semper assequitur (fieri potest ut Musicus male aliquando canat, Grammaticus barbare loquatur, & Poeta malum nonnunquam scribat versum.) Ita & natura non semper optatum peruenit ad finem. Finem tamen habet suum & Ars & Natura. Cur autem natura hunc non semper assequatur, sed interdum, raro tamen pro homine monstrum generet? non omnium est eadem opinio. Empedocles monstra nasci dicit, si multum fuerit semen, si paucum, si diuisum, si euandum, si inordinato motu immixtum. Strato, vel quia additum, vel quia detractum, transpositum, tumidumue aliquid sit. Alii: quia vterus spiritui fuerit distortus. Nos cum Alberto, l. 2. Phys. 1. triplicem huius rei assignamus causam. 1. est Materia quantitas. 2. Eiusdem qualitas. 3. Virtus partis continentis. Quantitas materia aut excedit, aut deficit. Si excedit id fit in longitudine vel Crassitie. Si in longitudine, generantur gigantes & Samogithii, quorum longitudo dens & ultra definitur palmis. Insigne exemplum habemus apud Scalig. exer. 263. Mediolanum, inquit, profecti,

Variae opiniones de causis monstrorum.

Opinio Alberti.

Causa Monstrorum  
3.

De gigantibus.

fecti, offendimus in publico Nofoornio, inueni-  
 nem tanta procerualis, ut stare non posset. Ne-  
 que enim potuerat a natura satis alimenti ad  
 crassitudinem roborisq<sup>3</sup> proportionem medi-  
 tari. Itaq<sup>3</sup> iacebat, explebatq<sup>3</sup> duos lectos simul  
 innectos In Creta terra motu rupio monte in-  
 uentum est corpus stans, 46. Cubitorum, quod  
 alii Orionis, alii Etionis fuisse tradunt. Roma  
 vidit atas Plinii procerissimum hominem,  
 Gabbaram nomine, ex Arabia aduectum. In  
 crassitie excedentis quantitatis exemplum  
 describitur a Munsterol. 2. Cosmogr. cap. 2.  
 qui circa annum Christi 100. Santium Casti-  
 lia Regem tam portentose obesitatis fuisse re-  
 fert, ut tantam farina obesitatem ferre vix  
 potuerit. Si deficit, fit genitura statura breui-  
 oris ut Conopa, qui fuit in deluiis Juliae neptis  
 & aliorum Spithameorum Pigmaeorum ter-  
 nas Spithamas longitudine, hoc est, ternas do-  
 drantes non excedentium. Horum ingens est  
 numerus in extrema parte montium, ultra  
 extremos Indiae fines, quibus grues eo in loco  
 adeo insidiantur, ut ab eis nonnunquam fu-  
 gentur. Qualitas materiae aut peccat in cali-  
do, frigido, humido, sicco, aut secundis quali-  
tatibus: hinc varii errores in genituris conspi-  
ciuntur: Sunt, qui semini iusto calidiori adscri-  
bunt, quod infantuli nonnunquam cum den-  
tibus & barbis gignantur. Ex semine humi-  
dioris fit genitura, qualem describit Fernelius,

De Pigmeis.

Antipathia  
inter pyg-  
maeos &  
grues.



A simili ex  
Hip. lib. de  
genitura  
circa finem.

l. 2. de *Abd. rerum causis*, c. 9. *Puellam*; inquit, vidimus, nostra vicinia articularum vinculis adeo laxis, ut quocunque velis, artus innertas, quod illi abortu vitium est. Cui-dam mulieri *Lutetia* totum corpus molle, flexile, & sine solidis fuit ossibus, *Hollerius* l. obseru. Locus etiam, in quo generatio debet fieri naturā quandoq; a fine propositio aberrare facit, maxime si non sit naturaliter dispositus, si sit inaequalis. Quemadmodum enim arbores, quaecunq; in terra sunt, & nō habent satis amplem locum, verum a lapide aut alio accidente, impediuntur, cum emergū, obliqua ac tortuose fiunt, aut hac parte crasse, altera tenues. Sic circa fœtum accidit humanum, si in matrice, quam *Plato* in *Tymæo* aruo comparabat, angustior altera uteri pars altera fuerit. His tribus causis addunt recentiores Philosophi alias duas: virtutem formatricem, & accidentia externa. Pessime itaq; sentiunt illi qui fabricam monstruosam fœtus *Diabolo*, non *Deo* & causis secundis adscribunt. Nam sicut carnis ex, aiunt, notat suos, eo quod ipsis abscondit aures, oculos expungit, buccas exurit, digitos, manus & caput abscondit, ita & *Diabolus* notat suos filios per imaginationem matrum, propterea q; omnes esse fugiendos, qui membro vno abundant, vel eo carent aut alias duplum habent. Apud vulgus exstat quidem dicterium, a signatis cauto. Nolim tamen hoc vniuersa-

liter

liter de omnibus dici posse, sed aliquando  $\alpha\varsigma$   
 $\delta\mu\tau\iota\tau\omicron\varsigma\tau\omicron\lambda\epsilon\iota\varsigma\omicron\nu$  dicebat Scal. contr. Card. ex. 295.  
 Epictetus fuit  $\lambda\omicron\gamma\omega\gamma\mu\alpha\pi\pi\eta\varsigma$  corpore claudus  
 & tamen  $\epsilon\iota\lambda\epsilon\varsigma\alpha\delta\epsilon\upsilon\alpha\tau\omicron\iota\varsigma$  gratus hominibus.  
 Socrates malus fuit, quoad Physiognomiam,  
 studio tamē Philosophia bonus evasit. Quem-  
 admodum itaq; nemo recte dixerit, naturali-  
 ter & bene conformatos omnes esse probos, ita  
 econtra neq; omnes, in quibus natura sunt  $\pi\epsilon\gamma\epsilon\alpha$   
 $\epsilon\lambda\alpha\tau\epsilon\iota\varsigma$ , improbi erunt dicendi. Quis enim  
 gibberam animam instrumoso Nonio putat  
 esse? Quod si Nonius nequam est, pessimus fuit  
 Caus, qui tamen rectus erat. Sed quo me du-  
 cit oratio. Redeo ad questionum supra propo-  
 sitarum dissolutionem.

Primum quod attinet questum, ut varii Ad 1. qua-  
 erant huius rei spectatores, ita varia erant hac situm.  
 dere iudicia. Multi in ea erant opinione, nil Opinio 1.  
 aliud esse, quam intestinum rectum, quale  
 fuit monstri illius in Marchie villa  
 Dummienwate / a Colonicuiusdam coniuge  
 editi Anno 1551. referente Lycosthene. Erat  
 enim hic ductus per vius longanoni non ab-  
 similis.

Que opinio, licet multos haberet ad stipula-  
 tores, mihi tamen non adeo placebat, ex hoc  
 fundamento.

1. Unicuique ex gemellis unus erat



proprius, propriumq<sup>3</sup> eius foramen. Ergo verisimile est unicuiq<sup>3</sup> etiam suum fuisse intestinum rectum, circa regionem cuiusque animi positum. De uno non est dubium, siquidem natura, ut fieri solet in lucem editis, in illo intestina repurgant per secessum, referente obsterice, idem iudicium est de altero, 2. In extremitate Intestini recti est musculus Sphincter, qui arte id claudit, ne ante iussu rationis arbitriumq<sup>3</sup> voluntatis fax ab alio extrin-datur. In hoc, quod extra prominebat, nullus erat Sphincter, late enim patebat. Ergo. Alii existimabant carneam esse quandam excre-scentiam, corpori tantum adhaerentem. Poppellerum ignari est hac opinio. Peruium erat, stylumq<sup>3</sup> ad interiora ducebat. Ergo colligantiam cum illis habeat necesse est. Tertia opinio erat illorum, statuentium nil aliud esse, quam umbilicum secundum. Quæ quidem, licet prioribus longe sit verisimilior, rem tamen sufficienter nondum declarat. Dico itaque, quod sentio. Gemellos concepisse matrem primus distinctos extra omnem dubitationis aleam apud me est, fortassis quia in coitu totum semen uno nixu & impetu non fuerit eiactatum, sed per vices, cui accedit & proprietas Individualis, quæ Phil. 6. de generat. animal. c. 19. ad gemellorū conceptionem multum posse aiebat. Audio his hoc in familia hac evenisse, in matre uxoris, nec non altera huius filia. Nos

Opinio 2:

Opinio 3.

lia. Nec parum ad rem facit imaginatio quam  
 sese sapius uxor hac de concipiendis gemellis,  
 ipsamet consentiente, habuit, adeo ut etiam no-  
 ctu in somniis gemellorum partum represen-  
 tantibus fuerit diu exata. Quis vero ignorat,  
 si quid femina inter concipiendum, vel utero  
 dum gerit, vehementius imaginatione conce-  
 perit, huius notam foetum referre? Hoc au-  
 tem quo pacto fiat, non omnium una & eadem  
 est sententia. Sunt nonnulli in ea opinione, spe-  
 cies seu imagines & simulacra rerum exter-  
 narum, etiam in anima citra materiam rece-  
 ptas, non ita exuere statum proprium exter-  
 num & corporeum, quo tanquam obiecta cor-  
 pora nostra immutant, quin seruent vestigium  
 & umbram quandam externorum unde pro-  
 dierunt, nec non facultatem alterandi & im-  
 primendi. Alii aliter sentiunt, voluntq; ima-  
 ginatricem facultatem versantem circa phan-  
 tasmatas, mouere ad libitum inferiores sibi fu-  
 cultates corporis nostri. Quemadmodum enim  
 inter vegetantium facultates naturales aliae ser-  
 uiunt & ministrant, ut Attrahitrix, Reten-  
 ritrix, Concoctrix, Expultrix, aliae imperant ut  
 Nutrix & Genitrix; ita quoque par & maior est  
 obsequentia naturalium & sensiuarum ad ani-  
 males facultates, q. & experimentis comprobant.  
 Videtes n. alium oscitantem & nos oscitamus, quae  
 de causa? quia sensus mouet imaginationem quae  
 imaginatur sibi illum oscitantem, & sic mouet in-

E

Opinio  
 prior de  
 modo ima-  
 ginationis:

Opinio pe-  
 sterior.



Hist. de mu-  
liere puellā  
pilosā  
parturiēte.

De muliere  
Louaniēse.

Obiectio  
de cellulis  
matricis.

Absurda  
Mundini  
opinio  
de cellulis  
& harum  
rugis.

strumenta tendentia ad os, oscitationemq; gi-  
gnit. Nec desunt exēpla, in rem presentē magis  
facientia. Scribit Marcus Damascenus mu-  
liere nō procul a Pisis peperisse puellā siluestrē,  
pilis (amelorū similibus undiq; circū) septim,  
caussa est, q; mater in conceptu, S. Ioannis Ba-  
ptista imaginē tergo, seu corio, ut manult Scal-  
exer. 127. Cameli rectā, q; in thalamo pictā ha-  
bebat, fixius contemplata fuerit. Louani mul-  
lier gravida, cū partus tēpus circa festū trium-  
regū calculo coniecisset, alius illudentibus ac si  
tres reges utero gereret, respondit, quod scilicet  
faustumq; sit, nec fefellit rei enētus, nā ipsō re-  
gū die enixa est, proles masculas numero tres,  
quarum una colore bituminis Iudaici Regem  
Aethiopū p se ferebat. Idem in presenti mulie-  
re potuisse euenire persuasum sit, proindeq; di-  
camus: Imaginatio ex parte fecit casum. Nec  
est q; quis nobis obiiciat Gemellorum conce-  
ptionem tum demum fieri, quando semē trās-  
portetur, in vnā vel alterā cellulā, quas  
numero septem in matrice somniabat Mundinus.  
Mirum cur hosce rōtēs excogitarit,  
cum tamen duas, ut ipse scribit, mulieres dis-  
secuerit. Vnicus in utero sinus est, linea saltem,  
quam Aristoteles διχῶν vocabat, distinctus. Et  
sane si hoc postulatum Mundini esset vero con-  
sentaneum, plures quam septem vno partu non  
gignerētur, septimusq; signaturā hermaphro-  
diti prae se ferret. Merum enim figmentū est

⊕ & fū-

& ἑὺδὲ ἐὺσύννοτον, quando dicunt Mun-  
 dini sectatores, quilibet ex septem illis cellularis decē  
 adhuc obtinere rugosos inflexus, ideo septua-  
 ginta simul concipi posse fœtus. Dato n. hoc, nō P. Aponen-  
 cōcesso, quia repugnat oculari inspectioni, quid  
 quæso respondebūt Petro Aponensi, qui in com.  
 probl. 24. part. 10. refert, quod quedam mulier  
 septuaginta octo abortus comiserit? Quid Gui-  
 ciardino de Margaritba filia Comitissæ Ho-  
 landiæ referente, quod Anno 1276. ætatis sue  
 Anno 42. pepererit infantes viuos, promiscui  
 sexus, numero trecentos sexaginta quatuor, qui  
 omnes postmodum una cum matre diem obie-  
 re? Cuius rei Epitaphium hodierno adhuc die  
 v. siur in Holandia. Mitto itaq, Mundini  
 cellulas ad Cretensium placita, quod & Iuris  
 studiosis notandum venit, ne ex lectione, l. 36.  
 ff. de solut. & l. 3. vers. nam traditum est, ff. si  
 pars hered. pat. in quibus duobus locis sit men-  
 tio harum cellularum, decipiantur. Et ne am-  
 bubalarum more excurrere videar, ad propo-  
 situm redeo. Gemellos concepisse matrem, om-  
 nino credo, eosq, distinctos, licet unis secundi-  
 nis inuolutos: Qui gemelli enim unius sunt se-  
 xus ( præsentibus erant sexus fœminæ ) isdē se-  
 cundinis inuoluti, simplici duntaxat membra-  
 na sciunguntur: dicebat Hipp. lib. de fœtat. &  
 superfœt. Qui igitur factum, ut gemelli pri-  
 mum inter se diuisi, corporibus postmodum cō-  
 nexi & coadunati, in hanc progeniti fuerint



lucem? Si vera sunt, quæ fama ad aures peruenere, facile huius rei posset reddiratio. Casu accidisse referunt, ut absentibus coniugibus clanculum furto substracta fuerint nonnulla, quæ ex diuino labore miseri conquisierat. Quo facta, mulier tum temporis grauida, domum cum marito rediens, furitq; speciem coram adspiciens, animo consternata in amplexus viri prorsus dicitur, unde manifestum huius amplexus signum in gemellis fuisse relictum asserere quis posset: Et cur non? Quis non perlegit historiam, quam describit Munsterus in sua Cosmographia. Colloquebantur, inquit, non procul a Wormatia in villa Birstadt. Anno 1495. duæ mulieres, quarum cum una vierum gestaret, ac tertia quædam ex insperato adueniens colloquentium capita concuteret, grauida animo consternata in conceptu iam fœtu, manifestum huius concussionis reliquit signum: siquidem, cum iam parituriendi tempus adesset, enixa est gemellos. Erant duæ puellæ corporibus integræ, sed in vertice frontei tenus adiacetæ connexæ, & se mutuo inspicientes, quarum capita singulis monstranda adhuc dum in templo referuantur. Hactenus Munsterus. Verum cum sit

Historia ex  
Munsterio.

Virg. 4.  
Æncid.

Fama malū, quo non aliud velocius ullum,  
Tam ficti per auiq; tenax, quā nuncia veri,  
nos famam suo loco relinquentes, Medicas venabimur causas. Dico ego resolute, ut ad questionem

sionem tandem respondeam: simul ac maris  
 & femina semen in matricem fuerit compor-  
 ratum, statim primo & altero die vis forma-  
 trix πλάστικὴ partes seminis tenuiores, calidio-  
 res, & spiritus magis participes, intro & in  
 medium totius molis collegit, crassas vero &  
 magis terrenas extrinsecus propugnaculi loco  
 constituit, ex quibus durioribus factis, & vte-  
 ri calore coactis, membranas fœtum inuol-  
 uentes iamiam aggressa est, dehinc spermati-  
 caram partium conformationem geminam  
 incoans, vasa quoque umbilicalia gemina de-  
 lineare incepit, postmodum natura admodum  
 de genere humano sollicita, videns semen hoc  
 ad generationem gemellorum esse diminutum,  
 idque ad generationem unius prolis esse su-  
 perfluum, ne tamē, quod semel conceptum est,  
 periret, pœxituit naturam facti illius, quod  
 duplicia vasa umbilicalia delineare incepit.  
 Ab opere itaque incepto desistens, unico con-  
 tensa umbilico, unicum etiam abdomen con-  
 formare voluit, sicq; illud quod paulo sub um-  
 bilico prominebat, alterius umbilici incoa-  
 tionem quandam & rudem delineationem di-  
 cere possumus. Ad alterum quaesitum non  
 ita resolute quid responderi potest. Tunc enim  
 naturaliter partes sunt conformatae, quando  
 penes διατάσσειν, μέγεθος σύνδεσσειν ἢ ἀεὶ ἰσχυρῶς  
 sese recte habent, quae singula rursus minutius  
 conciduntur. Quis autem hoc in loco naturam

Ad secun-  
 dum quaesi-  
 tum.

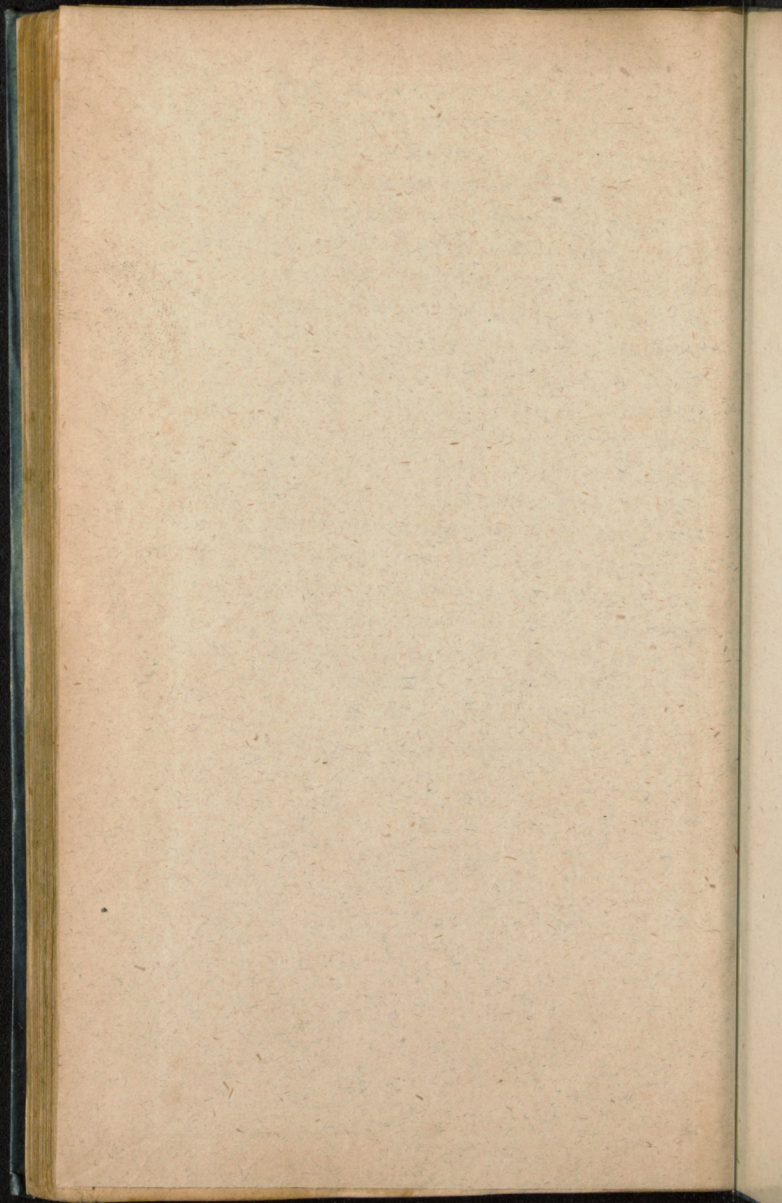


accusabit citra harum inspectionem, nisi he-  
 patis iusto maiorem molem, aut si non huius  
 saltem lienis aut renum, quæ vicariam seu  
 succenturiatam quandoque iecoris opem sub-  
 ire solent, statuere velimus. De numero rei  
 forsitan est expeditior. Unicus umbilicus, uni-  
 tatem viscerum, si non omnium, saltem quo-  
 rundam videtur indicare: Ubi unus est um-  
 bilicus, ibi una est vena umbilicalis, embri-  
 nutricula, maxima illius in fœtu, (ut ait Gal-  
 lib. 6. de plac. Hipp. & Plat.) progerminatio.  
 Ergo si geminum hepar adfuisse quis existi-  
 maret, aliam quoque venam umbilicalem  
 statuat, necesse habet, quæ cum fuerit unica,  
 unum quoque iecur secundum naturæ regu-  
 lam fuisse censendum est. Ex altera tamen par-  
 te, cum cuique fuerint sua genitalia, cuiq; unus  
 alui exoneranda gratia perforatus, nonnulla du-  
 plicia fuisse quis cōiectari posset, quæ omnia  
 Dd. calculo subicimus. Et hæc  
 breuiter de fœtu monstroso  
 dicta sunt.

F I N I S.

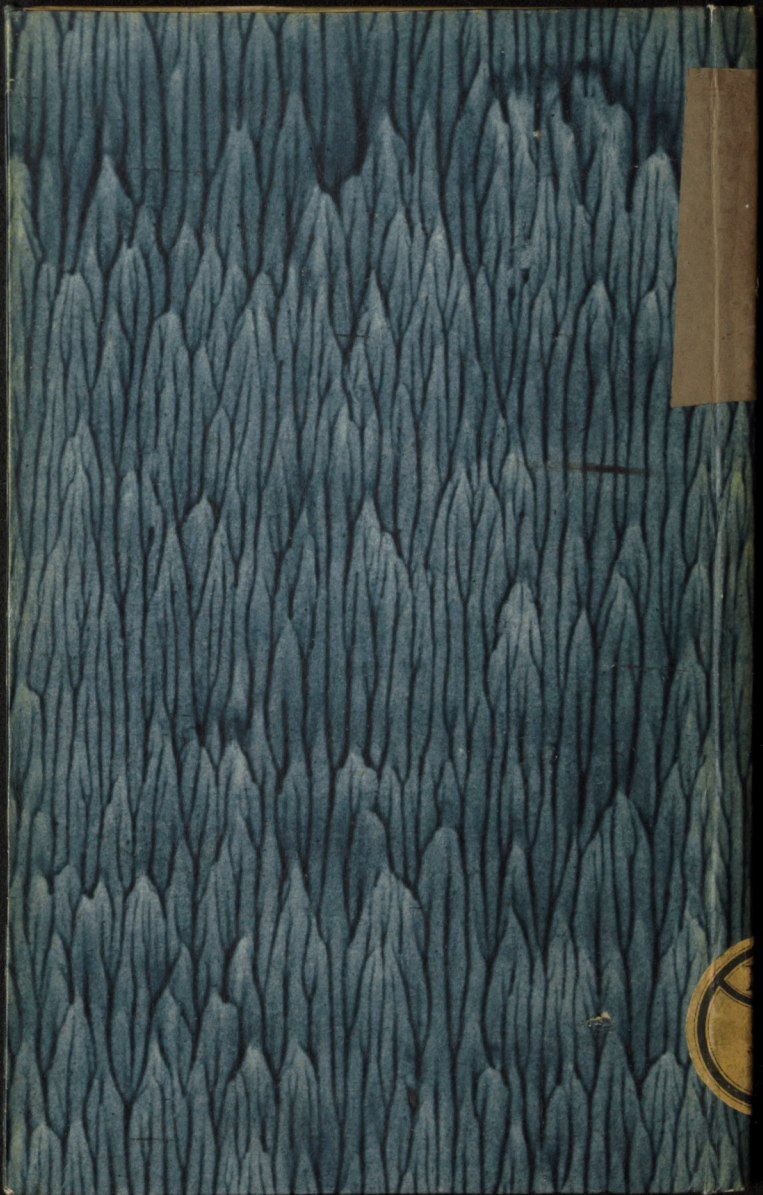
nem, iugis  
fines loci  
vicariorum  
virescentibus  
numero  
inductus  
salutem  
virescentibus  
calidius, emittit  
virescentibus  
germinant  
quasi ex  
ambrosiaculis  
fuertis vni  
matris reg  
tamen p  
cuius, ali  
nulla  
que omni  
Et hac  
ro

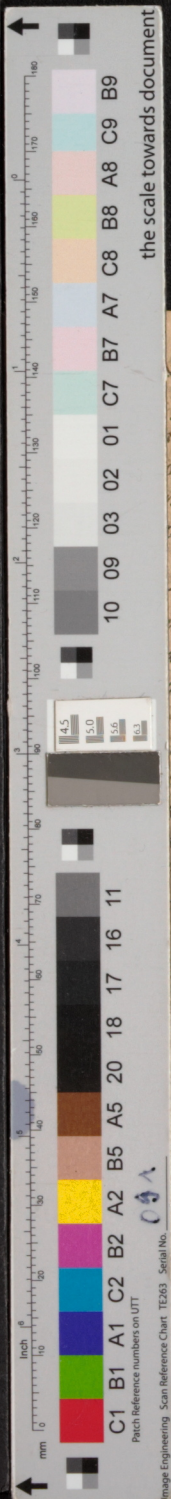












V S F.

69

simulac maris  
fuerit compor-  
o die vis forma-  
nuiores, calidio-  
pes, intro & in  
crassas vero &  
opugnaculi loco  
us factis, & ute-  
us foetum inuol-  
debinc spermati-  
nem geminam,  
calia gemina de-  
atur a admodum  
videns semen hoo  
esse diminutum,  
us prolis esse su-  
rel conceptum est,  
facti illius, quod  
elineare inceperit.  
stans, unico con-  
am abdomen cor-  
od paulo sub um-  
s umbilici incoa-  
delineationem di-  
um quassum non Ad secun-  
pote est. Tunc enim dum quæli-  
formate, quando tum.  
οὐδ' οὐκ ἔστιν ἄλλο  
la rursus minutius  
hoc in loco naturam